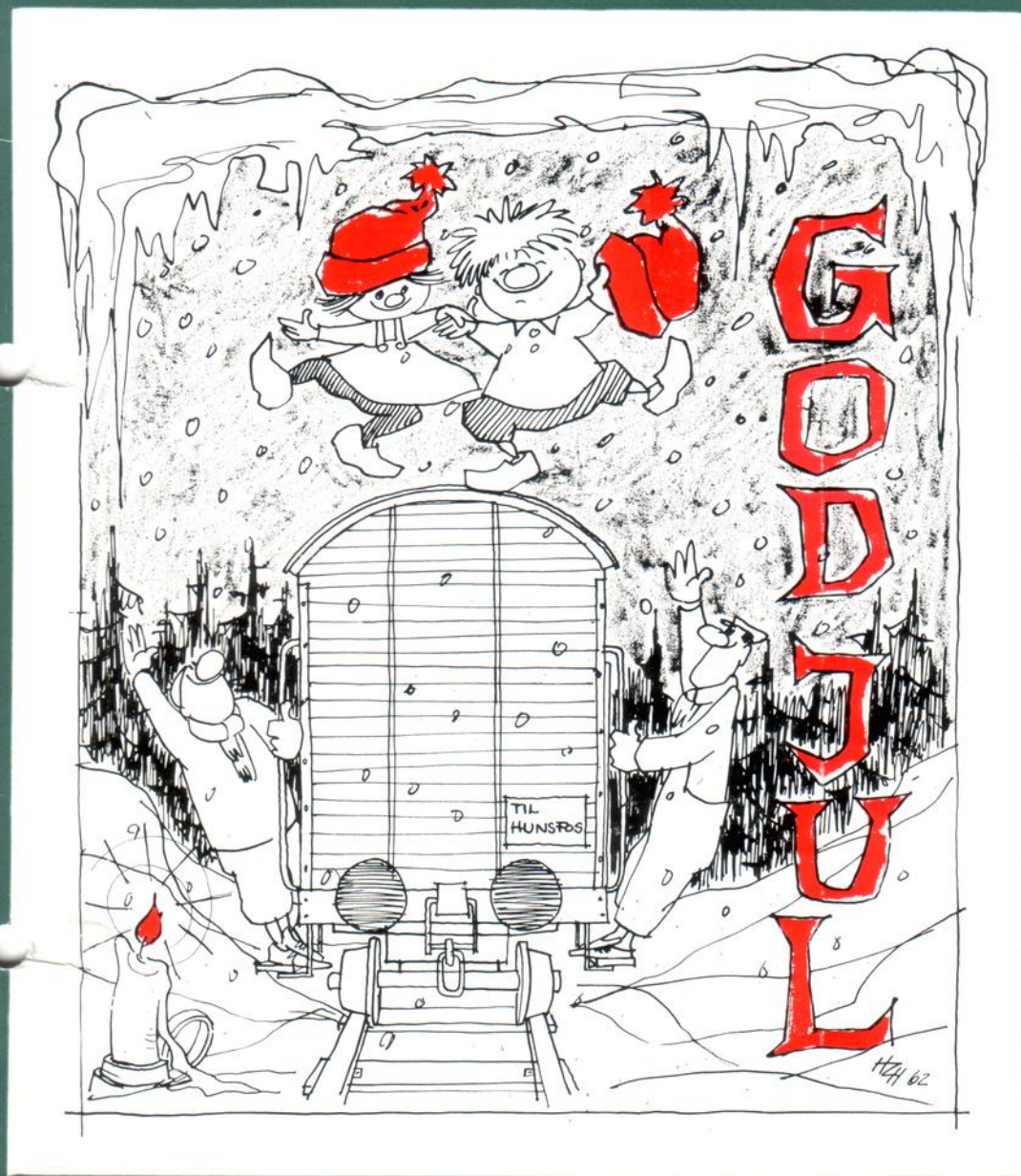

HUNSFOS POSTEN

NR. 4 1962 14. ÅRG.

INNHold

Et vanskelig år ebber ut. Av direktør	
Gunnar Borgen	side 1
Underet. Av prost Halvor Norgaard	« 2
Julehilsener	« 3
Takk	« 3
Hunsfosposten for 10 år siden	« 3
Sygekassens Formaal er at yde — —	« 4
Pensjonisttreff	« 5
Bedriftsidrettslagets årsmøte	« 6
Honnør for flittige damer	« 7
Dødsfall	« 7
Apropos Venneslas Sonny og Floyd	« 7
Hunsfospostens julekryssord	« 8
Sjakkspalten	« 9
Bridgeproblem	« 9
Vi gratulerer med de runde år	« 10
Bruk verneutstyr og vis forsiktighet i arbeidet	« 11
Bra besøk på Funksjonærforeningens hytte i sommer	« 11
«Papirmakere» på skolebenken	« 12
Rasjonaliseringsproblemer drøftes av Arbeiderforeningen	« 12
Sjåførene blir fortrolige med det som skjer under panseret	« 13
Produktivitetsutvalget	« 13
Færrest mulig skader 1962	« 15
20 spørsmål — og svar	« 15
Upremiert forslag til nytt tørkeparti	« 15
Vi går inn for bedre renhold	« 16
Slagordkonkurransen	« 16
Litt om hørselmåling. Av dr. K. Gilje	« 18
Premierte forslag	« 19
Stanser demokratiet ved bedriftsporten?	
Av direktør Sverre Walter Rostoft	« 20
Han går stadig i vannet	« 23
Knut Ragnvald Mjaaland ville føle seg som en spansk caballero	« 24
Planer for vintersesongen	« 24
Humor i forfall	« 25
10 gode råd	« 25
Idrett i gamle dager	« 26
Små smil	« 26
Husk å holde orden på Hunsfosheimen	« 27
«Småvigan» er blitt et populært feriested	« 27
Avtale om dagpenger ved bedriftsskader	« 28

*

Forsidetegningen til julenummeret er laget av
arkitekt Henning Zernichow Hirsch.

Et vanskelig år ebber ut

Det år som nu ebber ut, har vært det vanskeligste vår industri har opplevet siden krigen. Konkurransen om ordrene har vært ubyre hard, med sterkt press på prisene og de aller strengeste krav til produktenes kvalitet. Samtidig har omkostningene steget sterkt, slik at svært mange bedrifter må arbeide under lønnsombetsgrensen, så også vi her på Hunsfos.

Vanskelighetene har dessverre ført til at flere bedrifter har måttet innskrenke. Dette har vi heldigvis hittil vært forskånet for, og vi håper at det fortsatt skal være mulig å holde full drift. Dette vil imidlertid kreve den aller største innsats av oss alle, enten vi arbeider i fabrikk eller på kontoret. Det er nu mer enn noensinne av betydning at vi utviser den størst mulige aktpågivenhet når det gjelder kvaliteten av det arbeid vi utfører.

Jeg skrev på denne plass i forrige nummer av Hunsfosposten at en forutsetning for at vi skal klare å holde alle hjul i sving er at vi kan bringe våre omkostninger ned. Som et ledd i dette har vi dessverre også sett oss nødsaget til inntil videre å suspendere ordningen med byggelån til de ansatte, og vi ser oss dessuten i år ikke i stand til å dele ut julegratiale. Jeg ber alle våre medarbeidere være forvisset om at vi har kviet oss i det lengste for å gå til disse skritt, men vi har funnet at det ikke er noen vei forbi.

Selv om året har skaffet oss mange bekymringer, har vi da også opplevet gledelige ting, både innenfor bedriften og utad. Det har således vært en stor glede for meg å kunne konstatere den forståelse for bedriftens problemer og den samarbeidsvilje som de ansatte har lagt for dagen. Jeg tenker her ikke minst på det samarbeid som nu er etablert om rasjonaliseringsarbeidet i vår bedrift.

Utad har vi opplevet det gledelige at Norge har søkt om fullt medlemskap i Felle-markedet. For vår industri vil det bety en vesentlig hjelp under de vanskelige forhold, som sikkert vil vedvare i en årrekke, om vi kan få tollfri adgang for våre varer til alle våre viktigste eksportmarkeder. Vi må derfor håpe at det ikke vil trekke for lenge ut for vårt medlemskap er et faktum.

Julen står nu for døren, og vi kan alle sikkert irenge et par dagers velfortjent avkobling fra det daglige strev. Jeg sender hver enkelt mine beste ønsker om en god jul og et godt nyttår, samtidig som jeg takker for god innsats i året som gikk.

Underet

DE BIBELSKJE juleberetninger er preget av underet. — Det som fortelles plasseres nok både i tid og sted midt inne i historien i livet som leves av alminnelige mennesker ber på jord. «Det skjedde i de dager —», altså til den bestemte tid, under de og de forhold, på et nærmere omtalt sted. Som om det var noe helt naturlig.

Men inn i alt dette dagligdagse, timelige og jordiske, bryter det evige og himmelske. Inn blant alminnelige mennesker kommer Gud. Ja, han kommer ikke bare ned iblant oss. Han blir en av oss. «Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.» Jesus Kristus, sann Gud og sant menneske. Slik sier vi i vår bekjennelse.

Av Herren er dette gjort, det er underfullt i våre øyne, Salme 118, 23.

Under, det er det som går ut over det vi kan forstå og forklare. Det er det som ikke faller i tråd med det som ellers skjer, og som ikke kan utledes av naturlige årsaker. «Han ble berget som ved et under,» heter det i avisene når sjåføren kommer ut av den totalskadde bil uten en skramme.

Vi — alle sammen — er berget, frelst, ikke som ved et under. Det er skjedd rett og slett ved et under. Ved dette under nemlig som vi minnes om i denne høytid: at Jesus Kristus er kommet til verden for å gjøre syndere salige.

Guds Sønn er kommet til oss ned
fra høye himmerike,
fordi vi ingen råd oss vet
deropp til ham å stige.
Vår gjerning ei rettferdiggjør.
Men Kristus kommer, lider, dør,
Han har oss himlen vunnet.

Et barn er oss født, en sønn er oss gitt, og berredømmet er på hans skulder, og han kalles under, Esaia 9, 6.

Frelserens person er altså under. Men så må vi heller ikke forbauses over at hans gjerning er under. For det er den. Frelsen i Jesus Kristus er mer ubegripelig enn alt annet. At han, den ene, kunne gjøres ansvarlig for de manges synder, straffes for dem og gjøre fyldest for dem — og de mange så kunne erklæres på høyeste hold fri å være, — nei, det skjønner ingen av oss.

Men det skal vi heller ikke skjønne. Det skal vi tro. Derfor sier Skriften: Vi er alle Guds barn — ikke i kraft av vår gode forstand. Vi er det ved troen på Jesus Kristus, Gal. 3, 26.

La oss møte underets høytid i undrende tro! Derved æres Han som ble menneske da han var Gud. Og derved frelses vi — på underfull måte.

HALVOR NORGAARD

HUNSFOSPOSTEN

Bedriftsorgan for
Hunfos Fabrikker

Redaktør: **Finn Hanssen**
(treffes i telefon 2 29 02, 2 99 80
app. 25 eller 2 99 82)

Redaksjonskomité:

Th. Halvorsen

T. Kittelsen

Georg Pettersen

Bjarne Grundetjern

Gunnar Strandberg

Utkommer fire ganger årlig

Trykt i
Fædrelandsvennen,
Kristiansand S.

Ettertrykk forbudt
uten spesiell tillatelse.

Redaksjonen avsluttet
lørdag 8. desember 1962

TAKK

Jeg vil med dette få lov til å rette en hjertelig takk til mine arbeidskamerater på Tomta, og likeledes til Hunfos Fabrikker for de flotte gaver jeg fikk på 50-års dagen.

OLAF PETERSEN

*

Hjertelig takk til Hunfos Fabrikker og arbeidskameratene på Tomta for oppmerksomheten til min 60-års dag.

TORGEIR KRISTIANSSEN

*

Jeg vil gjerne gjennom Hunfosposten få takke Hunfos Fabrikker og mine arbeidskamerater ved Taubanen og i Renseriet for gaven jeg fikk ved min fratreden.

MARTIN ELLINGSEN

Kaare Paus er opphavsmannen til de morsomme tegningene vi bringer på side 4 og side 5.

God jul til alle på Hunsfos

Hunfos Bedriftsidrettslag

vil i sin julehilsen oppfordre alle ansatte til å delta mer aktivt i bedriftsidretten, og fremfor alt å «gå en tur først». Bedriftslaget ønsker alle en riktig god jul og et godt nyttår. Styret.

*

Hunfos Arbeiderforening

ønsker alle ved Hunfos Fabrikker en gledelig jul og et riktig godt nytt år — og håper på fortsatt godt samarbeid i året som kommer. Styret.

*

God jul og godt nytt år!

Hunfosposten ønsker alle sine lesere og medarbeidere en riktig hyggelig jul og et godt nytt år!

— De har glemt å gjøre det jeg ba Dem om!

— Det er ikke så farlig, herr direktør. Jeg visste at De ville minne meg om det.

„HUNSFOSPOSTEN” FOR 10 ÅR SIDEN

FUNNET

Et halssmykke som på forsommeren ble funnet på Hunfosheimen, er det ennå ikke kommet noen eiermann til.

Hvis ikke noen melder seg til formannen i løpet av 14 dager, vil det bli Hunfosheimens eiendom.

Styret.

HUNSFOS FABRIKKERS HUSSTELLKURS

Det er meningen dersom det melder seg nok elever, å fortsette med husstellkursene. Det blir som før et formiddagskurs beregnet på de gifte og et ettermiddagskurs beregnet på de som er i arbeid. Men som før nevnt, betingelsen for at kursene skal bli holdt er at begge blir fulltallige. Hvert kurs tar 12 elever. De som ønsker å delta bes melde seg snarest til Gudrun Lian — og Astrid Haraldstad, kontoret.

EN DARE SPØR —

Er en fisk vannskapt?
Kan en avholdsmann være ved sine fulle fem?
Hvor går et lys hen, når det går ut?

Sygekassens Formaal er at yde — —

Smakebiter på Love for Hunsfos Fabrikkers Arbeideres Syge- og Understøttelseskasse

LOVE OG KVITTERINGS- BOG FOR HUNSFOS FABRIK- KERS ARBEIDERES SYGE OG UNDERSTØTTELSESKASSE

står det på første side med gotiske bokstaver. Den stammer fra 1892 — og er til å forstå, som lønningssjef T. A. Kvanvig sa, da vi fikk boken av ham.

Og her er noen smakebiter på innholdet — som helst burde vært trykt med gotisk skrift for best mulig å bevare illusjonen om de hensvunne dage.

Det heter i

§ 1.

Sygekassens Formaal er at yde dens Medlemmer Hjælp i Sygdoms- og Dødstilfælde.

§ 2.

Alle i Fabrikkenes Tjenestestaaende, saavel mandlige som kvindelige Arbeidere, der har fylt 15 Aars Alder, kan være Medlemmer af Sygekassen, dog optages intet nyt Medlem, der er over 55 Aar gammelt.

§ 3.

Den ugentlige Kontingent, der bortfalder under Sygdom, der medfører Understøttelse, er for:

1ste Afdeling: Gifte Medlemmer 25 Øre.

2den Afdeling: Ugifte Medlemmer, og de gifte Medlemmer, hvis Familie bor udenfor Venneslands Sogn, 20 Øre.

3die Afdeling: De medlemmer, der har en Dagløn af over Kr. 1.00 og under Kr. 1.50, 15 Øre.

4de Afdeling: Kvindelige Medlemmer og de Medlemmer, der har en Dagløn af Kr. 1.00 og mindre end Kr. 1.00, 10 Øre.

§ 4.

Sygekassen yder:

A. I Sygdomstilfælde:

1. Lægetilsyn til Medlemmerne, deres Hustruer og Børn under 15 Aar under alle Forhold inden Venneslands Sogns Grændser.

2. Fri Medicin (men ikke Glas, Krukker og Æsker) samt Iglor og Kopsætning efter Lægens Anordning til Medlemmerne selv samt til deres Hustruer og Børn under 15 Aar, forsaavidt de bor i Venneslands Sogn.

3. Pengeunderstøttelse til Med-

lemmerne (ikke til deres Hustruer), bestaaende af for 1ste og 2den Afdeling Kr. 1.33, for 3die Kr. 1.00 og 4de Afdeling 67 Øre pr. Arbejdsdag i indtil 72 Dage i Løbet af 1 Aar.

Understøttelsen, der regnes fra og med den Dag Sygdommen bliver anmeldt til vedkommende Bestyrelsesmedlem eller Tilsynsmand, ydes kun, naar Sygdommen varer mindst 3 Dage.

Videre heter det i

§ 6.

Sygdom, foraarsaget ved Drukenskab, (Slagsmaal eller paa anden tilregnelig Maade, udelukker fra Understøttelse, dog tilstaaes Sygehjælp, om noget Medlem uskyldigt ved Slagsmaal eller Overfald kommer tilskade, naar Vedkommende lovligt kan bevise sin Uskyldighed. Ligeledes kan udelukkes Syge, der ikke holder sig Lægens Forskrifter efterrettelige eller gjør sig skyldige i anden Uorden.

§ 7.

Den der kan overbevise om ved falsk Angivelse af Sygdom at have tilvendt sig Understøttelse, kan ilægges en Mulkt af Kr. 2 samt tilpligtes at tilbagebetale den Understøttelse, han under saadanne Forhold har modtaget. Tror noget Medlem sig forurettet, kan Vedkommende forlange Sagen forelagt Generalforsamlingen til Afgjørelse.

§ 18.

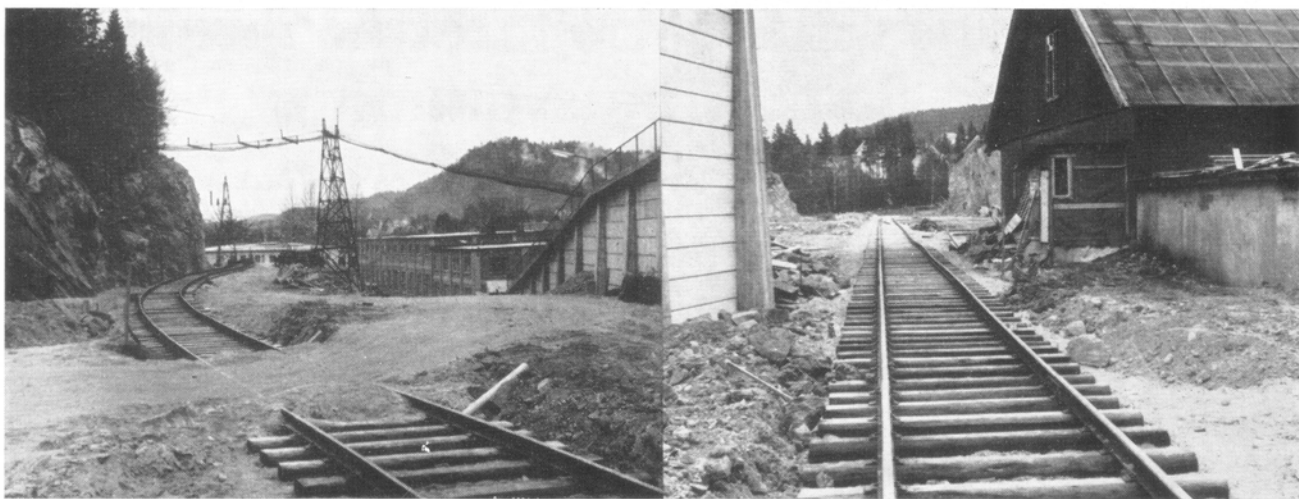
Skulde det ved Indtrædelse af epidemiske Sygdomme vise sig, at der skulde være Grund til at befrygte Kassens Ruin, kan Bestyrelsen fatte Beslutning om enten at forhøje den fastsatte Kontingent eller formindske Understøttelsen.

§ 22.

Naar Sygekassens opsparede Kapital overstiger kr. 2.000.—, kan det overstigende Beløb anvendes til bedste for dertil trængende Medlemmer eller deres Fa-

Forts. neste side.

Pensjonist-treff

Den årlige sammenkomsten for pensjonistene gikk av stabelen 2. oktober. Ferden ble denne gang lagt til Mandal, og som vanlig når pensjonistene treffes viste værgudene seg også denne gang forholdsvis velvillige.

Turen gikk med buss til Solborg Hotell, hvor det straks etter ankomsten ble servert middag. — Direktør Borgen ønsket velkommen til bords, og i en kort tale senere under middagen uttrykte han sin store glede over at den årlige tilstelningen for pensjonistene får så god tilslutning. Han sa også noen minneord over de pensjonister som er gått bort siden forrige pensjonistutflukt. Sokneprest Nor-

gaard, som sammen med sin frue var spesielt innbudt til turen, takket for maten.

Etter middagen ble det arrangert omvisning på Westermoen Båtbyggeri. Det var svært mange som benyttet seg av denne anledning til å få se en annen arbeidsplass enn den hvor de i mange år har hatt sitt virke.

Ved kaffen holdt sokneprest Norgaard en kort tale, og pensjonistene lot til å sette stor pris på å ha presten og fruen blant seg.

Som vanlig så pensjonistene ut til å ha mangt og meget å snakke om. Vi gjetter neppe feil når vi antar at det ble utvekslet mangt et gammelt minne.

Tønnes Neset takket på vegne av pensjonistene for arrangementet.

milie, saasom Pensioner til gamle Medlemmer eller Enker efter afdøde Medlemmer, mindre rentefrie Laan til Medlemmer mod betryggende Sikkerhed og maanedlig Tilbagebetaling, Bidrag til Oprettelse af Husflids- og Haandgjerningsskole eller Bidrag til Skoleundervisning for Medlemmernes Børn. Nærmere Bestemmelser herom fattes paa en Generalforsamling.

§ 24.

Sygekassen kan ikke ophæves, uden forsaavidt at Fabrikkernes Drift ganske skulde blive indstillet, og Fabrikkerne aldeles nedlægges. I saa Tilfælde maa Bestyrelsen snarest muligt sammenkalde Generalforsamling for at fatte Beslutning om, hvortil Sygekassens opsparede Kapital skal anvendes.

Snart triller den første jernbesten på nye spor på Hunsfos. Arbeidet med den nye linjen har gått smertefritt, og for en tid siden tok man fatt på skinneleggingen. Så nå varer det ikke lenge før tømmeret transporteres på jernbanevogner til den nye opplysplassen som rommer atskillige tusen kubikkmeter.

Svendsen er blitt distre i det siste. Ved frokostbordet i dag satt han fordypet i en avis og gjorde ikke mine til å reise seg.

— Får jeg en kopp kaffe til, gryntet han til sin kone.

— Men skal du ikke på kontoret? spurte fru Svendsen.

— På kontoret, ropte herr Svendsen forskrekket. Jeg trodde jeg var på kontoret.

*

— Jeg er nødt til å ha bil i mitt arbeid, forklarte Jørgensen. Ellers rekker jeg ikke alt det ekstraarbeidet jeg må ha for å få betalt bilen.

Bedriftsidrettslaget oppretter gruppe for skyting og svømming

3-MANNSUTVALG SKAL FORSØKE Å FÅ SVING PÅ FOTBALLLEN

Hunsfos Bedriftsidrettslag holdt sin 16. generalforsamling i Velferdslokalet torsdag 8/11—62.

Styret hadde gjort regning med storinnrykk av fotballinteresserte da spørsmålet om deltagelse i serien skulle tas opp til drøfting. Men som vanlig så vi få ansikter fra denne fronten. Det er den trofaste skigjengen som er best representert.

25 mann var møtt, da lagets formann Elias Omdal, ønsket velkommen. I sin åpningstale minnet han til slutt vår gode idrettskamerat som vi hadde mistet siden sist, Ragnar Heistad, — «en god og villig idretts- og arbeidskamerat er ikke blant oss mer, vi lyser fred over hans minne», sluttet Omdal. Forsamlingen reiste seg i ½ minutt stillhet.

Elias Omdal ble valgt til dirigent, og Bjarne Grundetjern til møtets sekretær.

Protokollen viste at det er blitt holdt 2 styremøter, at Hunsfos var representert ved 5 langrenn, 3 hopprenn, 10 terreng- og skogsløp. Videre at vi hadde arrangert åpent friidrettsstevne.

Laget hadde hatt 1 kosekveld m/ premieutdeling, og selv om det ikke ble Hunsfos-cup i år heller, var det likevel blitt spilt 3 kamper mellom avdelingene.

Mosjonspartiet begynte godt, men måtte dessverre avbryte på grunn av at det måtte vike plass for de mange kursene som er satt i gang ved bedriften. Protokollen ble lest av Bjarne Grundetjern og ble godkjent uten bemerkninger.

Styret i bedriftsidrettslaget. Foran fra venstre: Kåre Rødal, nestformann og leder av fri-idrettsgruppen, Elias Omdal, formann, og Bjarne Grundetjern, sekretær. — Bak: Audun Ormshammer, leder av hopputvalget, Georg Gundersen, formann i skyteutvalget, Ove Vejlgaard Madsen, formann i svømmegruppen og Karl Andersen, formann i langrennsutvalget. Kassereren, Oddvar Robstad, var ikke til stede da bildet ble tatt.

Regnskapet var greit lagt fram og viste en balanse på kr. 704.05. Dette var oppløftende i forhold til fjorårets, og ble vedtatt uten kommentarer.

Valgene gikk greit unna. Hovedstyret ble gjenvalgt uten andre forslag, og får i sesongen 1962—63 altså denne sammensetning:

Elias Omdal, formann.
Kåre Rødal, viseformann.

Oddvar Robstad, kasserer.
Bjarne Grundetjern, sekretær.

Som styremedlemmer kommer da formennene i de forskjellige utvalg. Som nytt for året ble det opprettet svømme- og skytegruppe.

De enkelte underutvalgene får da følgende sammensetning:

Hoppgruppen: A. Ormshammer, form., B. Omdal, A. Renstrøm, K. Gundersen, G. Lundevold og G. Gundersen.

Langrennsgruppen: K. Andersen, form., G. Grundetjern, K. Hodnemyr, H. Larsen, G. Strandberg og R. Bergkvist.

Terreng- og fri-idrett: K. Rødal, form., H. Nordhagen, S. Hauglund.

Mosjonsgruppen: A. Johansen, formann, G. Pettersen.

Svømmegruppen: O. Madsen, form.
Skytegruppen: G. Gundersen, formann og F. Fredriksen.

Til fotballkontaktmenn som senere skal stå som fotballgruppe hvis det blir bestemt at vi skal delta i se-

Et utsnitt av forsamlingen under årsmøtet.

rien ble følgende valgt: Ø. Arstad, form., O. Madsen, A. Kløvfjell.

Fotballen ble det store diskusjons- emnet på møtet, og meninger for og imot deltagelse i serien ble stadig satt fram.

Styret mente at slik som det var med dårlig oppslutning av fotball- interesserte kunne ikke endelig av- gjørelse tas.

B. Olsen kom med følgende for- slag som ble diskutert og vedtatt: «Årsmøtet skal velge 3 mann som skal kontakte guttene og få navne- ne på de som kan og som vil spille fotball hele sesongen 1963. Før 1. mars skal liste over sikre spillere legges fram for styret som da sam- men med de 3 kontaktmennene skal avgjøre om Hunsfos skal stille lag i serien. Skal vi delta, står disse 3 som fotballutvalg for hele sesongen 1963.»

Som representanter til kretstinget 12. desember ble valgt: B. Grundetjern, E. Omdal, G. Grundetjern.

Under eventuelt ble det satt fram forslag fra G. Grundetjern om at hver gruppe skal holde et lotteri om året, slik at hoppgruppen tar i år, fotball til neste år o.s.v.

Dette ble enstemmig vedtatt og vil utvilsomt hjelpe på finansene.

H. Larsen kom med forslag om at fotballspillerne skal holde gum- misko selv, da det er svært vanske- lig å holde orden og å passe på disse. Dette ble enstemmig bestemt.

Hoppgruppen fikk i oppdrag å kontakte Vindbjart for om mulig sammen å fikse Askedalen før vinte- ren.

Langrennsgruppen skal ha et par turer på heia for å rydde de løypene som skal brukes til vinteren.

Til slutt ble det enstemmig be- stemt at vi skal straks kontakte våre idrettsvenner i Kragerø, Tan- gen Verft, å gjøre dem oppmerksom på at vi ønsker besøk fra dem til vinteren.

Årsmøtet sluttet på en hyggelig og kameratslig måte over en god kopp kaffe og fire fine filmer.

BG

— *Intuisjon er den evnen som tillater en kvinne å legge to og to sammen og få hva som helst ut av det.*

*

— *Min bønn til Gud er meget kort: Herre, gjør mine fiender latterlige. Gud har bønhørt meg. (Voltaire).*

Honnør for flittige damer

Selvsagt står det kvinner bak — også når det gjelder Hunsfosheimen. En gruppe på 18 damer er med i Hunsfosheimens kvinneforening, og de er vel verd både en honnør og et bilde i Hunsfosposten for det uegennyttige og gode arbeid de legger ned for å skape trivsel og hygge på feriestedet på Oggevatn. Damene startet denne gruppen for ca. 6 år siden. De holder møter hver 14. dag, der de kommer sammen og hygger seg samtidig som de utfører nyttig

arbeid til beste for Hunsfosheimen. Dessverre var ikke alle til stede, da Hunsfosposten avla en fransk visitt en tidlig kveldsstund i Velferden forleden. Men de seks som var møtt frem, var følgende som ble fanget inn av fotografens linse: Ingeborg Johnsen, Borghild Omdal, Astrid Kristiansen, Anne-Marie Johansen, Marie Reinhardtsen og Petrine Kile (regnet fra venstre). De hadde så vidt vi skjønnte, atskillig på arbeids- programmet fremover. Fru Kristian- sen antydet sogar fjernsyn. Midlene skraper de sammen ved utlodninger, og for det de får inn kjøper de nødvendig kjøkkenutstyr, syr gardi- ner, lager grytekluter og servietter og andre nyttige ting, foruten at de har tatt et tak med i rengjøring og liknende, når det trengtes.

Vi er sikker på at bedriftens folk forstår å sette pris på at damene påtar seg slike oppgaver, og vi ønsker dem lykke til med det vi- dere arbeid.

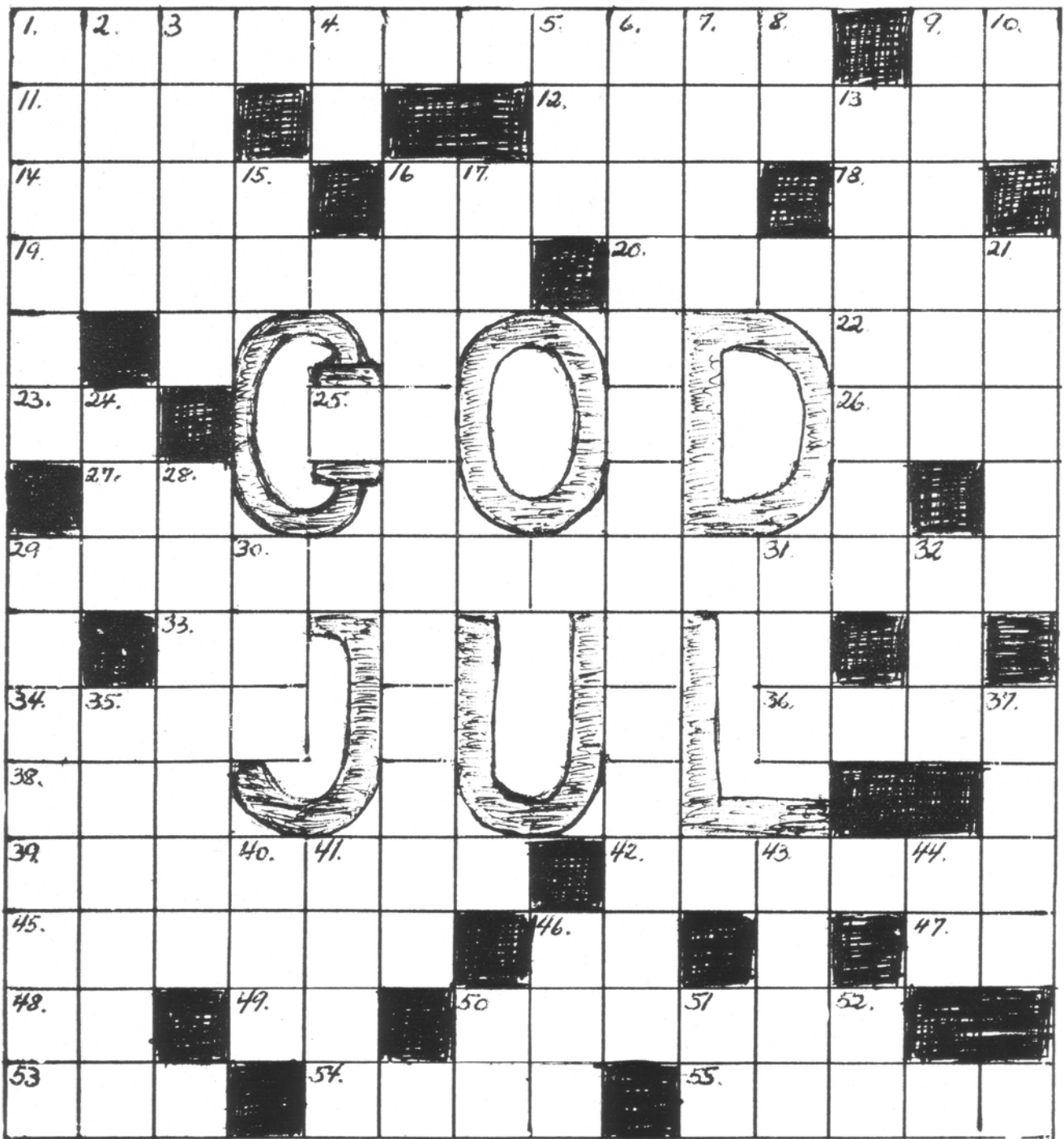

DØDSFALL

Harald Jortveit avgikk plutselig ved døden tirsdag 6. november. Han var på arbeid dagen før, men kjente seg ikke helt i form. Tidlig neste morgen døde han. Jortveit ble 46 år gammel. Han var ugift. Han var knyttet til Hunsfos Fabrikker der- ved at han enkelte måneder av året var med og tok imot last i Vennesla- fjorden.

Han ble begravd fra Vennesla Frikirke lørdag 10. november under stor deltagelse fra slekt og venner.

Fred med hans minne.

Hunfospostens julekryssord

VANNRETT:

1. Er det to av i julen.
9. Uttalte.
11. Mynt.
12. Kappseilas.
14. Si.
16. Elv i India.
18. Kjemisk tegn.
19. Sammensetning.
20. Norsk komponist
22. N, 2, 7 og 1 i alfabetet.
23. Skipsbetegnelse.

25. Smile.
26. Fisk.
27. Aksjeselskap (tysk).
29. Gleder barna seg til.
33. Det.
34. Riktig.
36. Emballasje.
38. Likt begge veier.
39. Veter katolikkene fingrene med i katolske kirker.
42. Herred i Vest-Agder.
45. Smykke i form av en fjær.

46. Som 25 vannrett.
47. Like.
48. I Rio.
49. I domino.
50. Gjør barna på 29 vannrett.
53. Sprengstoff.
54. Guttenavn.
55. Dyr.

LODDRETT:

1. Er julen.
2. Gjøre narr av.
3. Fugl.
4. Dessert.
5. Lem.

SJAKK-spalten

Hunsfosposten har tidligere hatt sin faste sjakkspalte. Da det nå er blitt stor interesse for sjakk, er det naturlig at sjakk igjen finner sin plass i dette blad. Vi vil etter hvert presentere spilte partier og forsøke å kommentere disse. Sjakkredaktøren vil ikke påberope seg å være mer enn vanlig «koffertløper» og det blir derfor vesentlig å gjengi hva de store gutta sier.

I dagens parti, spansk parti, spilt i juniormesterskapet i Zürich i år, er det den norske Arne Gulbrandsen som fører de sorte brikker mot den sterke tysker Bernhardt, hvitt.

Hvit:

1. e2—e4
2. d2—d4
3. Sb1—d2
4. Sg1—f3
5. e4—e5
6. Sd2—b3
7. e5xf6
8. Lc1—g5
9. Lg5—h4

Hvit skulle heller ha spilt 9. Lb5 med trussel om å slå på c6.

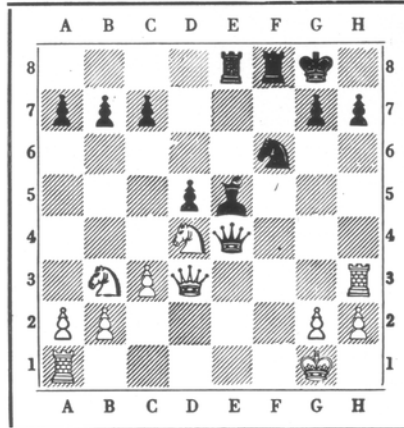
9. —
 10. Sf3—g5
 11. Lf1—e2
- Bonden på e5 bør Hvit ikke slå.

6. Innsjø i Palestina.
7. Rolig.
8. Som 18 vannrett.
9. Herred i Hedemark fylke.
10. Like.
13. Plass for tilskuere.
15. Voks.
16. Er 28 loddrett.
17. Klokke.
21. Livvakt.
24. Husdyr.
28. På juletreet.
29. Henter og bringer posten.
30. Tall.
31. Tall.
32. Er det mange av i julen.
35. Etterkommer.
37. Plante.
40. I nærheten av.
41. Minste del av et grunnstoff.
43. Dans.
44. Er Kristiansand
46. På juletreet.
50. Motsatte kompassretninger.
51. Yt.
52. I ferd.

(Løsning, se side 28)

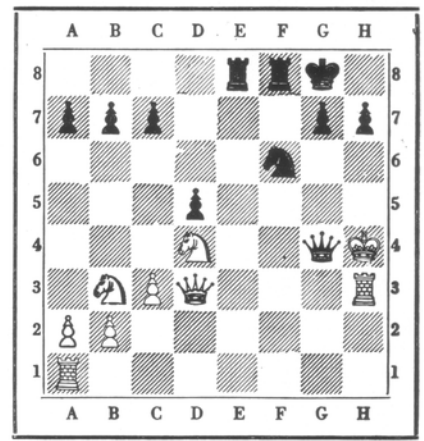
12. d4xe5? Df5xe5
 13. 0—0 Lf8—d6
 14. f2—f4 De5—e3†
 15. Kg1—h1 0—0
 16. Le2—d3 Sc6—b4
- Hvit skulle ikke ha slått bonden på e5, for nå har Sort etter Dxe5 oppnådd en overlegen stilling etter godt spill.
17. Ld3—e2 Ld6xf4
 18. Sg5—f3 Lc8—g4
 19. Sf3—d4 Lg4xe2
 20. Sd4xe2 Lf4—e5
 21. c2—c3? Sb4—d3!

- Nå er Sorts angrep enda farligere. Det kan tenkes at Hvit har regnet med at Sort på grunn av Tf3 ikke kan innlate seg på trekket.
22. Tf1—f3 Dc3—h6!
 23. Tf3—h3 Dh6xh4!
- Dette dronningoffer ødelegger hvits stilling totalt (Txh4, Sf2†!!)
24. Dd1xd3 Dh4—e4
 25. Kh1—g1 Ta8—e8
 26. Se2—d4?

Diagrammet viser stillingen etter hvits 26. trekk.

- Et tvilsomt trekk fra Hvit. Nå kan Sort gjøre en flott avslutning på partiet.
26. — Le5xh2†!!
- Den ubeskyttede 1. rad utnyttes flott. Txh2 går ikke, da ryker nemlig Hvits dronning.
27. Kg1xh2 Sf6—g4†
 28. Kh2—g3
- Hvits konge kan ikke gå tilbake til 1. rad p. g. a. De1† o.s.v.
28. — De4—f4†
- Hvit ga her opp for fortsettelsen hadde vel blitt slik:
29. Kg3—h4 Sg4—f6†
 30. g2—g4 Df4xg4 Matt

Mattstillingen som den sannsynligvis hadde blitt.

SÅ ER SAGT

Regjering: En gruppe menn som hevder at de arbeider for de kommende slekter, men som krever betaling av oss.

(«Dublin Opinion»)

*

I livets hinderløp må man ta alle gjerdene som de kommer.

*

Den der ikke er med, har mot. («Politiken»)

*

Det er lett å bære hodet høyt, når det er tomt.

BRIDGEPROBLEM

- ♠ D. 7.
- ♥ 8.
- ♦ E. 6.
- ♣ K. 8.

- ♠ Kn. 8. 6.
- ♥ —
- ♦ K. 8. 7. 5.
- ♣ —

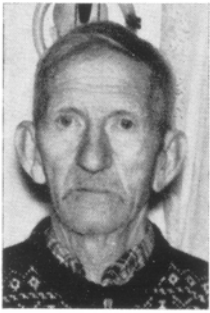
- ♠ 10. 9.
- ♥ —
- ♦ D. 9.
- ♣ Kn. 10. 9.

- ♠ —
- ♥ Kn. 7.
- ♦ Kn. 10.
- ♣ D. 7. 6.

Grand. Syd spiller ut, og Nord/Syd skal ha alle stikkene. For riktig løsning av problemet setter vi opp 2 premier.

1. pr. 1 årg. Hunsfosposten
 2. pr. 1 årg. Hunsfosposten ½ pris
- For de som ikke klarer oppgaven har vi satt løsningen bak i bladet.

Se side 11.

80 år.

Det er ikke ofte man treffer 80-åring i full sving med malerkosten, — slik vi gjorde, da vi forleden oppsøkte Johan Finnestad i anledning av at han 12. februar

runder 80-års milepelen. Sprekere 80-åring skal en lete lenge etter. Men så har han da også kunnet glede seg over en usedvanlig god helse gjennom sitt lange liv. — Jeg har ikke vært i senga en time på grunn av sykdom, forteller han selv. Jeg har heldigvis alltid følt meg frisk og rask. Finnestad er opprinnelig fra Stavangerkanten. Hans arbeidsdag har vært lang. Allerede som 9-åring var han ute som gjeter. Han lå ofte ute om nettene og ble vekket så tidlig som ved 4-tiden om morgenen. Han kom til Sørlandet i 1906 og var med på anlegget på Kringsjø. Året etter var han med og bygde aluminiumsfabrikken på Vigeland og kom deretter til Hunsfos til nyanleggene der. Først 27. juni 1920 ble han ansatt ved bedriften og var der i 35½ år som stensment- og murerarbeider til han gikk av på pensjon 24. desember 1955. Han var da 73 år gammel.

*

75 år.

Tidligere tømmer-sjef ved

Hunsfos Fabrikker Nic. G. Prebensen runder 75-års milepelen 2. januar. Etter endt utdannelse drev Prebensen i

mange år sagbruksindustri inntil han ble ansatt som tømmer-sjef ved Risør Tremassefabrikker. Han var en tid samtidig tømmer-sjef for Risør og Hunsfos Fabrikker og gikk i 1937 helt over til Hunsfos. I 1956 trakk han seg tilbake for å nyte sitt otium. Hans arbeid omfattet fløtning og tømmermåling foruten tømmerkjøp, og han la ned et meget godt arbeid.

80 år.

Pensjonist Rasmus Johansen blir 80 år 9. mars. Han begynte ved Hunsfos Fabrikker 26. februar 1916 og sluttet etter 40 års tjeneste. — Johansen er

dansk av fødsel. Han ble i 1952 tildelt Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste og han har også forbundsmerket for 40 medlemskap i fagorganisasjonen.

*

70 år.

Alfred Hansen på Sortersalen blir 70 år 9. mars. Han er født i Nestved i Danmark, men kom til Hunsfos i 1915 og var med på monteringen av PM 3.

Hans ansettelsesdag på Hunsfos er 28. august 1915. I 1952 fikk han Norges Vel's medalje. Når han faller for aldersgrensen mangler han bare 3 år på 50 års tjeneste. Og de årene ville jeg gjerne tatt med meg, sier Hansen. Jeg skulle slett ikke hatt noe imot å begynne forfra igjen ved bedriften. Så godt har jeg likt meg her.

*

60 år.

Georg Grundetjern, som er ballepakker på Sortersalen fyller 60 år 15. februar. Han begynte ved Hunsfos 24. juni 1920 og fikk Norges Vel's medalje i 1952.

Under krigen satt Grundetjern i tysk fangenskap. — Han ble arrestert i 1943 og sendt til Tyskland, men kom heldigvis tilbake med livet i behold i 1945. I sine yngre år var Grundetjern meget idrettsinteressert.

65 år.

Karl Kruse i Kraftstasjonen runder 65-års milepelen 20. februar. Han er fra Brattfors i Sverige og begynte ved Hunsfos Fabrikker 19. februar 1920. —

Egentlig skulle han besøke en svensk kamerat som arbeidet her, men det endte med at han tok arbeid ved Hunsfos og ble for godt, mens kameraten dro tilbake til Sverige. — Og jeg har ikke angret på at jeg ble, sier Kruse. Han begynte som elektriker i Verkstedet, men kom senere til Kraftstasjonen. Kruse fikk Norges Vel's medalje i 1952. Han er meget radiointeressert, og det er ikke få radioer han har bygd og reparert siden radioens barndom. I dag er det like meget fjernsynet som opptar ham. Kruse er formann i Hunsfos Elektrikerforening.

*

60 år.

Ragnvald Moseidjord ved PM 5 fyller 60 år 25. januar. — Han ble ansatt ved Hunsfos 1. juli 1921, begynte på sagbruket, der han var i 13 år og har siden faktisk vært i alle avdelinger. I 1959 dro han en tur til Amerika og var der i halvannet år. — Det var nærmest en ferietur, sier han selv. — Jeg har en gård og da blir det liten anledning til slikt. Så tok jeg det heller igjen på den måten. Moseidjord fikk Norges Vel's medalje i 1952.

*

50 år.

Oskar Karlsen, Taubanen, Ålefjær, fyller 50 år 4. januar. Han begynte ved Hunsfos 1. juni 1935.

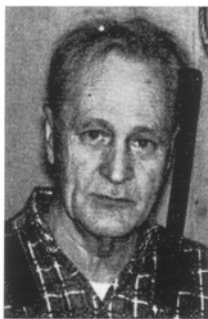
*

50 år.

Skiftformann Einar Olsen ved PM 1-2 fyller 50 år 21. februar. Han ble formann 1. september 1930.

65 år.

Seilmaker og reservepostmann Petter Østrem fyller 65 år 26 desember. Østrem er opprinnelig utdannet treskjærer. Han begynte i lære hos sin far i Kristiansand

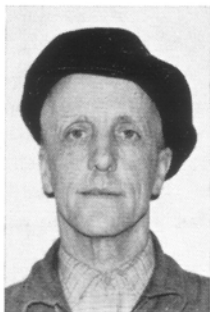

og drev senere eget verksted. Så gikk han til sjøs og var under første verdenskrig med på et forlis med en seilskute. Her lærte han slike ting som spleising av tauverk og wirer og å sy presenninger, en oppgave han også har på Hunsfos. — Østrem ble ansatt ved bedriften 20. juni 1949.

*

60 år.

Jørgen Løining som har rengjøringsjobb i fabrikk, blir 60 år 24. januar. — Han har vært ved Hunsfos i to vendinger, første gang fra 20/11 1919. Siste gang begynte han på igjen 10. januar 1950. Løining drev som fiskehandler i 26 år og kjørte da rundt med bil i Vennesla, så hele bygda kjenner ham fra den tiden.

*

60 år.

Olav G. Neset på Taubanen blir 60 år 15. mars. Han begynte ved Hunsfos Fabrikker 9. januar 1919 og var først 7 år i fabrikk før han kom til lagerplassen på Moseidmoen. — Her var han så en tid inntil han begynte på Taubanen. Neset fikk Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste i 1952. I sine yngre år var han en ivrig skihopper.

*

50 år.

Bjarne Skjervedal, hollenderfører ved PM 1-2 blir 50 år 22. februar. Han begynte ved Hunsfos 6. juni 1946.

Bruk verneutstyr og vis forsiktighet i arbeidet

Forholdene stort sett bra på Hunsfos

Hunsfos Fabrikker var representert ved Nils Voreland, Sigurd Hagen, Ivar Andersen og bedriftssøster Martha Ulltveit ved det store verne-møtet med over 100 deltagere som Vern og Velferd arrangerte i Klubben i Kristiansand i oktober måned. Her ble det holdt en rekke interessante foredrag om forskjellige sider ved vernearbeidet, opplyser Nils Voreland, som er formann i Verneutvalget ved Hunsfos Fabrikker.

— Noen erfaringer å høste?

— Absolutt. Selv om forholdene er ganske bra her på Hunsfos, så hørtes det ut til at det særlig ved Fiskaa Verk drives et godt vernearbeid. Det kunne være interessant for oss i verneutvalget å se litt nærmere på det og for så vidt også hvordan det drives ved andre større bedrifter. Det er sikkert mange impulser å hente rundt om.

Bra besøk på Funksjonærforeningens hytte i sommer

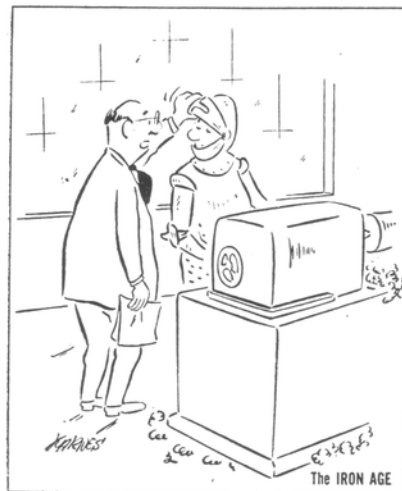
— Det har vært bra besøk på hytta i sommer, opplyser sekretæren i Funksjonærforeningen, Elin Hamre. — Vi begynte å leie den ut i begynnelsen av juni, og ut igjennom sommeren var besøket jevnt. Flere hadde den en uke om gangen, og på høstparten var det endel week-end-besøk. Men vær så snild å anmode de som leier hytta om å vise forsiktighet i behandling av møbler o. l. Og hvis noen er så uheldig å ødelegge noe, bør de si fra og helst erstatte tingene. Det skulle være en selvfølge.

— Noen problemer i forbindelse med hytta?

— Det måtte da være vannforsyningen. Her bør det vel gjøres noe, sier frk. Hamre.

50 år.

Egil Grundetjern på Sortersalen blir 50 år 14. februar. Han begynte på Hunsfos 27. november 1944.

— Jeg er enig i at verneutstyret bør være i orden, men la oss nå ikke overdrive det.

Her på Hunsfos går det ellers bra. Små uhell inntreffer nok i blant, men de virkelig store ulykkene er det heldigvis minket veldig på. Når det gjelder utstyr, så er det i ganske god orden, særlig i verkstedet. — Verneutvalget tar seg for øvrig en inspeksjonsrunde sammen med bedriftslegen og sykesøster en gang i måneden. Da blir feil påpekt og en får tips om mangler. Disse ting blir så forsøkt rettet på etter hvert. Men noen ganger tar det kanskje litt lang tid.

For øvrig vil jeg be folkene bruke mer verneutstyr og vise større forsiktighet i arbeidet sitt. 70—80 % av ulykkene kunne kanskje ha vært unngått om det var blitt utvist større forsiktighet enn tilfellet ofte er, sier Voreland til slutt.

LØSNING PÅ BRIDGEPROBLEM

Fra side 9.

Utspill kløver til kongen og hjerter 8 fra nord. Legger øst spar får nord beholde stikket, tar spar dame, kløver 8 til damen og hjerter knekt som skviser.

Legger øst ruter i 2. stikk, tas med hjerter knekt hos syd, som fortsetter med hjerter 7. Vest og øst kaster spar og nord kløver 8. Så kløver dame og skvis.

Endel av deltakerne på ett av papirkursene. Kåre Paus (t. b.) er kveldens foreleser.

„Papirmakere“ på skolebenken

Kursvirksomheten går sin gang på Hunsfos. Tilslutningen var til å begynne med nærmest overveldende, idet 79 meldte seg til kurset i papirfabrikasjon, 18 til kurset for sjåfører, truckførere og traktorførere og 13 til cellulosekurset.

Som alltid når slike tiltak blir satt i verk, må en regne med noe frafall etter hvert, men jevnt over har fremmøtet — såvidt vi skjønner — vært ganske bra de fleste kveldene. Kursene kom i gang midt i oktober og vil strekke seg til ut i det nye året.

Hunsfosposten avla forleden et av partiene på papirfabrikasjonskurset et besøk, mens Kåre Paus foreleste. Interessen syntes å være stor blant de fremmøtte, og de forsikret om at de absolutt hadde utbytte av kurset. Kurskveldene strekker seg over ca.

3 timer, og i løpet av de 14 gangene det varer, skal følgende behandles: Resymé av hollenderikurset, vann, fiber, arkforming m. v., wireparti og pressparti, tørkepartiet, maskinbekledning — wirer, pressfilter og tørkefilter, papirets overflate, glitting m. v., opprulling, omrulling og skjæring, papirprøving,

våre viktigste papirkvaliteter og deres anvendelsesområde, produksjonsplanlegging og produksjonsordrenes gang, elektriske anlegg, brannvern, orden, renhold og vernetiltak. Det er bedriftens egne folk som leder kursene.

Cellulosekurset omfatter følgende emner: verdens oppbygging, syrehus og syrefremstilling, kokeriet og kokeprosessen. Sileriet og blekeriet vil bli behandlet på et senere kurs.

Rasjonaliseringsproblemer drøftes av Arbeiderforeningen

Hunsfos Arbeiderforenings styre hadde 17. oktober innkalt til medlemsmøte hvor LO's rasjonaliserings ekspert Egil Ahlsen og nestformannen i Papirindustriarbeiderforbundet skulle delta. Bakgrunnen for møtet var en henvendelse fra Produksjonsutvalget i forbindelse med at bedriftens ledelse hadde hatt kontakt med dette om opprettelse av et «rasjonaliseringsutvalg».

Egil Ahlsen fortalte først om LO's syn på rasjonalisering og om den organisasjonsmessige oppbyggingen av tillitsmannsordningen ved produksjonsutvalg og underutvalg.

Han slo fast at rasjonalisering var et gammelt problem som han mente var løst tilfredsstillende til arbeidernes beste ut fra de enkelte situasjoner som hadde oppstått. Det var ikke lenger slik at bedriftene kunne la vilgårligheten råde. Heller ikke kunne man slik som før bare sette folkene på porten, når man fant det passende. Han fortalte en rekke eksempler her.

Rasjonalisering blir fra enkelte hold mistolket slik at dette bare

innebar at det skulle kuttes ut folk. Dette var aldeles galt, fordi rasjonalisering like godt kunne være produksjonsøkning som kanskje medførte at man fikk bruk for flere folk!

I det hele tatt betød rasjonalisering mange ting — det var bl. a. organisasjon av fabrikkasjons- eller arbeidsprosesser ved bruk av mer tekniske og omkostningsbesparende metoder for å oppnå størst mulig utbytte, høyere produksjon, som igjen vil komme folkene, bedriften og dermed landet til gode.

Han ville først ta for seg et eksempel på et av de første problemer man måtte ta opp. Hvordan er bedriftens organisasjonsmessige oppbygging? Er den tilfredsstillende? Han satte så opp et skjema eller skisse på en bedrifts oppbygging organisasjonsmessig. Fra adm. direktør — dens ledelse til den enkelte ansatte. Om det var muligheter for bedring her o.s.v. Han tok for seg et tenkt tilfelle om at transportsektoren måtte undersøkes nøyere fordi denne post var så dyr

— Jeg har gjort tjeneste ved dragonene hele mitt liv.

Interesserte tilhørere gruppet rundt filmfremviseren.

Sjåførene blir fortrolige med det som skjer under panseret

— Jeg er bra fornøyd med tilslutningen, sier Eyvind Løvland, som har ledet sjåførkurset. — Det har vært bra fremmøte hver gang, men det skaper jo visse vanskeligheter for dem som går på skift.

Vi har gjennomgått bensin- og dieselmotorens oppbygging og virkemåte, selve drivverket, det elektriske

for bedriften o.s.v. Han nevnte også et eksempel fra vedlikeholdssektoren, fordi denne som oftest viste seg å være den dyreste nest etter transport. En rekke interessante ting ble videre berørt.

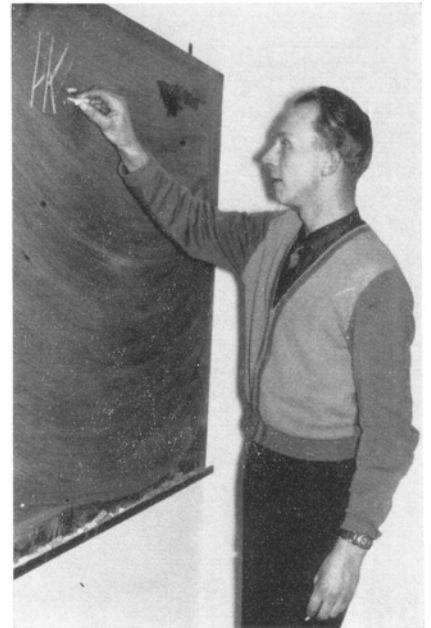
Han sluttet av med å si at han skulle ikke blande seg inn i debatten om valg av to representanter til rasjonaliseringsutvalget. Men ble man enige om å velge to, måtte de skoler og den enkelte ansatte måtte bruke dem. De måtte varsles om det var noe galt. Dette gjaldt forøvrig alle valgte tillitsmenn. Man måtte gjøre bruk av dem. Han ba om at man måtte prøve å se problemene ut fra den store sammenheng.

Etter foredraget var det en kaffekopp og som vanlig løst tungbåndene, så da det ble fritt ord var det en rekke talere som hadde noe på hjertet. Det ble en lang og lærerik debatt om problemene. Da debatten var til ende, ble så forslaget om opprettelse av rasjonaliseringsutvalg vedtatt. Foreningsstyret fikk deretter fullmakt til å peke ut to mann med varamenn som skal være med i utvalget.

anlegg i biler. To kvelder har vi hatt praksis med feilsøkning på programmet med eventuelle reparasjoner og justeringer. Videre inngår olje, smøring, dekk og slanger i «pensum».

Først har vi tatt den teoretiske gjennomgåelse av det hele, og på grunnlag av det har vi gått i gang med problemer i marken, om en kan si det slik.

Hensikten med kurset er selvsagt at de karene som stiller med kjøretøyene til daglig skal være fortrolig med det som skjer under panseret. De bør selv være i stand til å utbedre småskader om de kommer i en slik situasjon at det kreves. Dermed vil de kunne spare seg selv og

«Bror min» tegner og forteller.

bedriften både for ergrelser og ekstra utlegg.

Som ledd i undervisningen har vi kjørt film, forteller Løvland videre.

— Noen eksamen?

— Praksiskveldene er god nok i så måte, skulle jeg tro. Dette kurset har strukket seg over 8 kvelder fra 24. oktober til 10. desember.

En engelskmann skulle reise med tog. I kupéen satt en ensom ung og vakker dame.

— Vil De gifte Dem med meg? spurte engelskmannen.

— Absolutt ikke, svarte damen.

— All right, da kan vi trygt sitte i samme kupé.

PRODUKTIVITETSUTVALGET

Rasjonaliseringsutvalget, som fikk en bred omtale i forrige nummer av Hunsfosposten, ble etablert den 13. november på et fellesmøte mellom styret i Hunsfos Arbeiderforening og produksjonsutvalget.

Etter forslag fra Arbeiderforeningen er utvalgets navn endret til produktivitetsutvalget. — Det har fått følgende sammensetning: Arnt Back (formann), Egil Lie (sekretær), Jonny Hagen og Asbjørn Angsund.

Utvalgets bakgrunn, arbeidsområde og mandat skulle være godt kjent, ikke minst etter omtalen i

Hunsfosposten. Her skal bare tilføyes: Produktivitetsutvalget er et spesielt underutvalg av produksjonsutvalget, og er — som dette — et rådgivende og opplysende organ. — Det skal ikke behandle eller ta stilling til eventuelle tariffmessige sider av rasjonaliseringstiltak som drøftes eller foreslås.

På vegne av produksjonsutvalget og som medlem av produktivitetsutvalget vil jeg håpe og tro at produktivitetsutvalget i sitt arbeid vil møte den samme positive samarbeidsvilje som er kommet til uttrykk fra alle parter ved starten.

Asbjørn Angsund.

Funksjonærforeningen skulle lørdag 3. november hatt rebusløp for biler med medlemsmøte og premieutdeling i Velferden etterpå. Dessverre måtte det avlyses på grunn av manglende interesse blant medlemmene. Trist for dem som forsøker å stelle i stand slike ting.

— Skal vi ikke ha dessert i dag? brølte husets håpefulle på fem år. Og enda har dere hatt hjerte til å narre i meg røkt kolje!

UPREMIERT FORSLAG TIL NYTT TØRKEPARTI

Komitéen som bedømmer innkomne forslag, så seg i siste møte dessverre nødsaget til å forkaste den idéen som lanseres på neste side. Den ble unnfanget en nattforslagsstilleren hadde et særlig ille mareritt, noe tegningen i høy grad bærer preg av. Den skal forestille forslag til forbedring av tørkepartiet på en av papirmaskinene, og opphavsmannen har valgt å la en rekke av bedriftens folk være med på å illustrere hvordan han har tenkt å løse problemene. — Hensikten med

forslaget skal være å oppnå kortere arbeidsuke samt å få ansatt flere folk, da det er innlysende at arbeidsstokken ville bli utslitt i løpet av uhyre kort tid, om den hele dagen skulle være beskjeftiget med å blåse av sine lungers fulle kraft. — Betegnende nok var forslaget merket med mottoet: Blås i alt! Forslagsstilleren ønsker, som rimelig kan være, å forbli høyst anonym av hensyn til konsekvensene. Og forslaget led den sorgelige skjebne å havne i papirkurven. Sic transit —

„FÆRREST MULIG SKADER 1962“

Fra Vern og Velferd meddeles at der er innkommet rapporter fra 23 bedrifter innen treforedlingsindustrien i anledning konkurransen om færrest mulige skader i 1962. Og slik ligger det an for Hunsfos Fabrikker:

For årets 3 første kvartaler:

Gjennomsnittlig skadehyppighet ved 26 bedrifter: 17.08 — Hunsfos: 24.35.

Gjennomsnittlig fravær ved 26 bedrifter: 0.358 — Hunsfos 0.602.

Hunsfos Fabrikker ligger i rekken henholdsvis som nr. 20 og nr. 22 det vil si et godt stykke under midt.

Legekontoret.

— Det er både en bankdirektør og en lege som har fridd til meg, sa Nusse. Jeg vet ikke hvem jeg skal velge.

— Det er et vanskelig valg, innrømmet venninnen, — pengene eller livet.

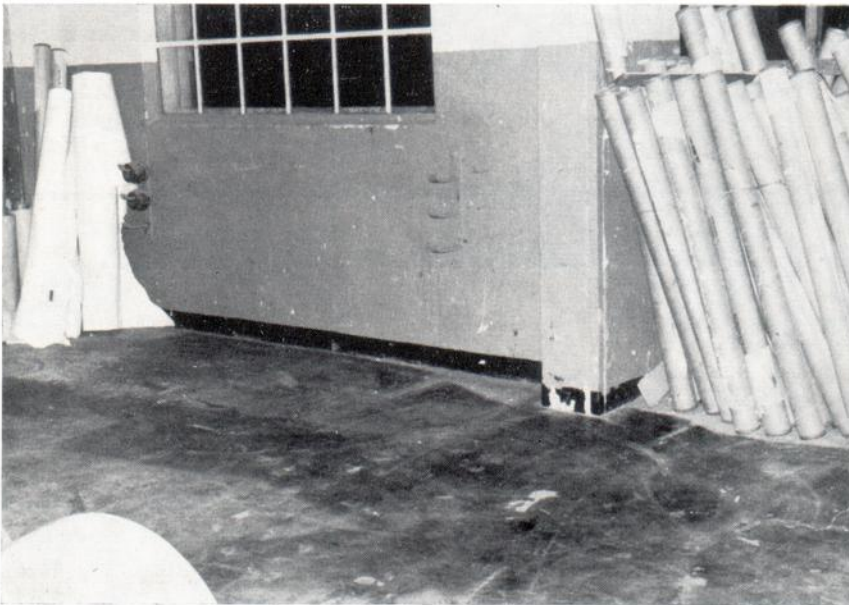
20 spørsmål – og svar

- 1) Har prinsesse Astrid, fru Ferner appanasje?
- 2) Hva betyr R etter Olav V?
- 3) Hvor mange lagdommer er Norge oppdelt i? Og hva heter de?
- 4) Hva heter den høyestliggende stasjon på Dovrebanen?
- 5) Har adoptivbarn odelsrett?
- 6) Hva betyr forkortelsen NITO?
- 7) Hvor mange innbyggere har Stockholm?
- 8) Hva heter Sveriges lengste elv? Og hvor lang er den?
- 9) Hva heter Danmarks nordligste by?
- 10) Hvor lang er Finlands grense mot Norge?
- 11) Hva er det mest av i Finland, gran eller furu?
- 12) Hvem ble kalt «Grunnlovens far»?
- 13) Hva het guden Tors hammer?
- 14) Hva het Jomfru Marias mor?
- 15) Hva er en furie?
- 16) Hva kalles den russiske temaskin?
- 17) Hvilken farge har en topas?
- 18) Hva betyr ordet renessanse?
- 19) Hva heter jordens største innsjø?
- 20) Hva heter grensen mellom den nordlige og den sydlige halvkule?

Svar på side 25.

IKKE SLIK

— MEN SLIK !

Vi går inn for bedre renhold

BEDRIFTENS UTSEENDE

Bedriftens utseende såvel eksternt som internt, bestemmes av en rekke ting. Det kan nevnes bygningenes stil, farger, vedlikehold etc. I dette etc. finnes en meget viktig post som heter orden og renhold.

Orden og renhold er helt avgjørende for det førstehåndsintrykk man får av et fabrikk-anlegg. Like viktig er også at trivselen på arbeidsplassen blir en helt annen når man har det pent rundt seg. Dessuten må også nevnes at bedre orden og renhold er et av de beste midler man har for å redusere mulighetene for brann.

Vi har i høst prøvd å aktivisere avdelingene med hensyn til å bedre bedriftens utseende. Vi henvender oss nå til våre ansatte for å henstille til disse om å slutte behjertet opp om denne aksjon. Enhver plikter å overholde en best mulig orden og et godt renhold på sin arbeidsplass. Men vi ønsker også at enhver av oss er med å hjelpe til selv om «pussegarnsfilla» ikke skulle ligge akkurat der hvor vedkommende har ansvaret.

Når vi nå setter i gang denne aksjon for bedre orden og renhold ville det være interessant å lodde stemningen hos våre ansatte, og vi har derfor i denne anledning henvendt oss til enkelte av dem.

Salve Aas:

Det har mye å si at det er rent og ordentlig på arbeidsplassen. Vi tilbringer så mye tid her at det gjelder om å skape så hyggelige omgivelser som mulig. Alt er selv-

SLAGORDKONKURRANSE

I anledning appellen om bedre orden og renhold, utlyser vi til konkurranse om det best mulige slagord, som skal tjene som motto for aksjonen. For å illustrere hva vi mener, kan som eksempel nevnes:

«Plukk opp lort og skitt, selv om det ikke er ditt.»

Forslagene bes innlevert til «Hunfospostens» postkasse i Vakten før 15. februar.

De tre beste belønnes med bokpremier.

sagt relativt, men stort sett er det ganske bra. Men en skal ikke se bort i fra at det blir liggende skitt og rot enkelte steder.

Nå er det jo opprettet stillinger for folk som har til spesiell oppgave å ta seg av rengjøring. Og det har nok bidratt atskillig til å rette på forholdene. — Personlig vil jeg gjerne være med og støtte en renholdskampanje.

Erling Kirkebø:

Det er hver manns plikt å hjelpe til med å holde orden på arbeidsplassen. Og det spiller selvsagt ingen rolle hvor de er. Kommer en over ting, bør en ta det opp. Det tror jeg nok de fleste er enig med meg i at de bør gjøre. Forholdene er ganske bra på Hunsfos, men også her kan det selvsagt bli bedre. Noen få, enkelte kan dessverre ødelegge for de mange.

Sverre Nysten:

En renholdskampanje kan nok trenges. Den orden det bør være på en arbeidsplass eksisterer nok ikke over alt. Fabrikken er jo stor, så det er vel neppe til å unngå at en finner litt rusk her og der. Noe spesielt sted vil jeg ikke peke på.

Bernt Berntsen:

Her på Salen er det i grunnen lite å klage over, synes jeg. Noen spesiell uorden kan vel neppe konstateres. Men rundt om i bedriften er det sikkert ting som kan rettes på. En slik kampanje er et positivt tiltak som vi alle bør gå inn for. Godt renhold skaper bedre trivsel på arbeidsplassen.

Bedriftssøster Martha Ulltveit:

Vi foretar kontroller rundt om i fabrikken, og det er jo litt å påpeke nå og da. Voksne folk burde holde det bedre. Jeg er bl. a. skuffet over at enkelte ikke tar med seg hjem for eksempel gamle sko som ligger og slenger. Dessuten burde bedriftens ting behandles penere. Jeg sikter til at enkelte brennemerker med sigaretter på dører og liknende. Hvem ville gjøre det hjemme? Alle burde behandle bedriftens ting som sine egne, da ville mye være annerledes. Men det skal sies at mange steder er de flinke til å holde både vinduer og spiserom rene og pene. Den ros skal de ha. En ting jeg vil benytte anledningen til å nevne med det samme er at Hunsfos burde ha en sentral garderobe for alle, der de kunne få bedre plass til å henge fra

seg tøyet sitt og mulighet til å tørke vått tøy. En slik ordning ville bety en stor forbedring.

Arne Larsen:

Det bør være rent og pent på arbeidsplassen, så en renholdskampanje er både påkrevd og helt på sin plass. En har lite lyst til å ta skitten etter andre. — Mange plasser er det nesten ikke fremkommelig. — Og det sier seg selv at en kvier seg for å rydde opp etter andre. Skal jeg si min oppriktige mening så finnes der mange mindre pene plasser. La meg nevne kjelleren under den gamle kollergangen. Den kan være et skrekkelig eksempel. Likeså kjelleren under den gamle hollendersalen for PM 1 og 2 (Møllesalen).

Ivar Andersen:

Mitt inntrykk er at forholdene har bedret seg betydelig i det siste. Men alle bør gå med rusket til nærmeste avfallskasse eller lausplan og legge det der. Jeg skulle ønske vi kom dit hen at hver især tok med seg avfallet og la det på de plasser som er beregnet til det. Det er helt på sin plass å få i stand en kraftig renholdskampanje. Men som sagt, jeg synes det er bedring å spore fra tidligere, når det gjelder å holde det pent og ryddig rundt om i bedriften.

— Vi har arvet en tante, sa fru Svendsen til sin mann.

— Jeg ville heller ha arvet pengene hennes, sa Svendsen.

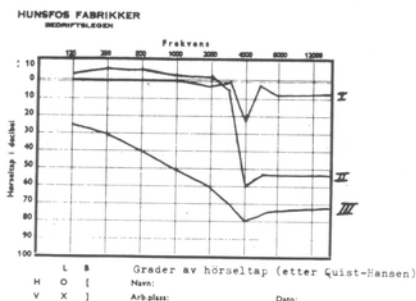
Litt om hørselmåling

Som kjent er en ved legkontoret nå kommet i gang med hørselmåling. Her følger en kort orientering om hvordan dette foregår.

For å kunne utføre denne målingen noenlunde pålitelig må en nødvendigvis ha et rolig miljø hvor sjenerende støy er sjaltet ut. Dette oppnås ved hjelp av et godt lydisolert avlukke som hos oss består av en lydisolert boks — noe i likhet med en god telefonboks. Et 100 % stille rom er vanskelig å bygge uten svære omkostninger, men det er

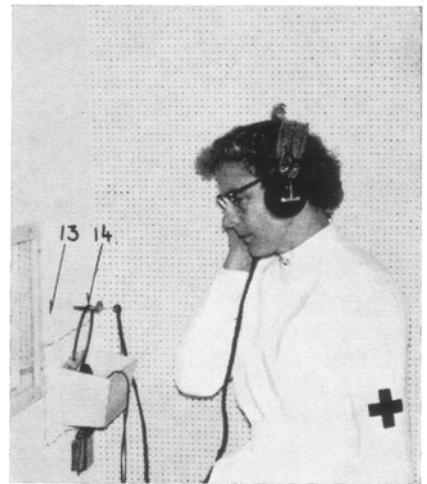
Av dr. K. GILJE

heller ikke nødvendig for hørselmåling. Selve målingene utføres på forskjellig vis. Den beste metode er å undersøke hvordan forskjellige ord oppfattes hviske- og talestemme i en viss avstand, eller ved bruk av lydgafler, men den mest nøyaktige måling er den som utføres med et såkalt audiometer. Som beskrevet nærmere, skal det at en før selve målingen gjennomvisse forundersøkelser: en kort historie tas opp, idet en særlig vekt legges på gjennomgåtte ørelidelser, om vedkommende har vært utsatt for skadelig larm tidligere, — f. eks. smell fra eksplosjoner, skyting under militærtjeneste, jakt eller baneskyting. Likeså forhører en seg om der er tunghørthet i familien — om vedkommende selv har merket noe til nedsatt hørsel. Alderen spiller også inn, da hørselen jo svekkes med årene (presbyakuse). Endelig bør ørene inspiseres med otoskop og eventuelt ørevoks fjernes. Når alle data er nedtegnet på kartotekkortet, kan selve målingen med audiometeret ta til.

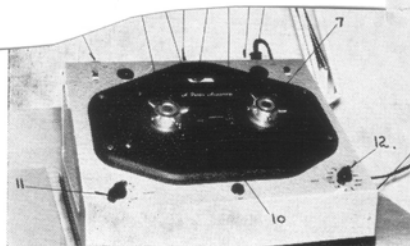

'kommende som skal undersøkes — la oss kalle ham A, — lass i de

s. A
r in-
tegn
gang
sagt
gang
t lys
teret
i B.
iene,
oran
lelse
fra
og
13
ete-
til
et i
en-
lys-
one,
ven-
A
øy-
l å
lio-
110

Søster Martha demonstrerer bruk av bodetelefon.

«PETERS AUDIOMETER»

1. Tilkobling lysnett
2. Tilkobling bodetelefon — luftledning
3. Tilkobling bodetelefon — benledning
4. Bryter for inn- og utkobling audiometer
5. Amperemeter
6. Attenuator-skala
7. Attenuator — lydstyrkevelger
8. Oskillator-skala
9. Oskillator-frekvensvelger
10. Manuar interrupter — bryter for inn- og utkobling av tone.
11. Velger — høyre eller venstre øre.
12. Bryter og velger for maskeringslyd (støysender)
13. Bryter for signalanlegg i lydisolert boks
14. Hodetelefon for benledningsundersøkelse.

decibel. Med velgeren til venstre på audiometeret (9) kan han variere tonehøyden i 8 trinn: 125 — 250 — 500 — 1000 — 2000 — 4000 — 8000 — 12000 perioder pr. sek. Ved hjelp av en tangentformet bryter (10) kan han avbryte rentonen. Det gjelder altså å finne den svakeste tone A klarer å oppfatte gjennom hodetelefonen, først for høyre øret og så for venstre. (Høyre og venstre hode-telefon velges ved bryteren 11). De verdier en kommer fram til for hver frekvens noteres på et eget rutenett (hvor hørseltap i decibel er ordinat og frekvens i perioder pr. sek. er abscisse).

Disse avmerkede verdier forbindes med en linje, rød for høyre øre og blå for venstre, og kurvene som fremkommer representerer da A's spesielle audiogram. Audiogrammet skal vurderes og der må tas hensyn til mange forhold en her ikke skal komme nærmere inn på. Det viktigste er at audiogrammet forteller hvordan det står til med hørselen mer nøyaktig og objektivt enn ved andre undersøkelser. Audiogrammet kan avsløre en begynnende larm-skade og A kan bli varslet og ta sine forholdsregler lenge før han merker noe selv (da er det for sent).

Nå har en forskjellige grader av larm-skade. Ved grad 1 får en først et typisk hakk i kurven ved 4000 p.p.s. området. Ved grad 2 i hele diskantområdet og ved grad 2 også i bassområdet, se fig. 1.

Men foruten graden av hørseltap kan en ofte også tyde litt om

PREMIERTE FORSLAG

Komitéen for bedømmelse av innkomne forslag, har den 8. juli og 30. nov. studert og behandlet de forslag som var kommet inn.

Følgende ble premiert:

Nr. 363 Alf Hornnes.

Bruk av et stanseapparat til utforming av brikker som benyttes til bremsebånd.

Nr. 902 Kåre Jakobsen.

Verktøy for innsetting av sykloer i radiklonanlegget.

Nr. 159 A. Kløvfjell.

Forslag vedrørende utstrekking av wire under wireskifting på PM 4.

arten av denne ved å benytte seg av et ekstra audiogram, nemlig det som fås ved å sende tonen gjennom en spesiell kontaktelefon (14) som legges inn til benet bak A's  re. En undersøker på samme måte som nevnt, forskjellen er bare at tonen nå forplanter seg gjennom benet til det indre  ret og ikke som f r gjennom det ytre  ret via mellom ret til det indre  re. Dette audiogram, som forresten tegnes opp på samme rutenett som for luftledningen, kalles A's benledning. Benledningskurven kan følge eller avvike mer eller mindre fra luftledningskurven og av dette kan en da slutte noe om arten av hørseltapet, hva hørseltapet skyldes, sykdom eller skade av det indre  ret eller mellom ret eller begge. Ved undersøkelse av benledningen må den motsatte sides  re sjaltes ut for at en kan være sikker på at ikke det sistnevnte oppfatter tonen først og best. Dette gjør en da på den måte at en f r audiometeret til å sende ut støy gjennom hodetelefonen til den motsatte sides  re (12). En helt fullstendig hørselmåling er temmelig innviklet og en skal ikke komme nærmere inn på det her.

Til slutt vil en bare få benytte anledningen til å appellere til alle som arbeider i larmende miljø om å benytte seg av hørselvern, i egen interesse. Dessverre er denne interesse hos oss temmelig svak for tiden, men vi håper at vi etter hvert skal ligge fullt på høyde med de mange larmende bedrifter hvor bruk av hørselvern er blitt en rutinesak.

Nr. 478 Ludvig Holte.

Forslag til oppheng av bandjernsavruller i nye ballepakkeri.

Nr. 959 Einar R. Olsen.

Lufttilsetning med et lite overtrykk mellom dobbelte pakningsringer for cellehjul og mateskrue ved MgO, t rtdoseringsanlegg.

Nr. 367 Syvert Larsen.

Forslag til vasketrau for bruk ved parafinvasking av lagre etc.

Ser vi på statistikken ved årsskiftet 1957—58 og til i dag, har komitéen for bedømmelser behandlet 62 forslag. Av disse er 45 premiert. De utbetalte premier har variert fra kr. 25.— og oppover til kr. 300.—

Med andre ord det ligger penger i enhver god idé. Mulighetene ligger jo åpne i v rt omfattende tekniske miljø, — så sett i gang fantasien og kombinasjonsevnen, stud r og skjerp iakttagelsesevnen.

Til orientering kan nevnes at forslagsvirksomheten omfatter tekniske forbedringer som kan føre til øket produksjon omfattende f. eks.:

Lettelser i arbeidet

Reduksjon av fremstillingsomkostningene ved prosesforbedringer.

Konstruksjonsforbedringer.

Besparelse i materialforbruket.

Minsking i vrakprosenten.

Premiering eller påskjønnelse kan også komme på tale ved andre for-

Premiert forslag som anbefales for buseiere med bage.

slag av teknisk og økonomisk art, som måtte falle utenfor rammen av det som her er skissert.

Forslag som berører løsninger som allerede er prøvet eller under utarbeidelse av bedriften, vil også bli belønnet hvis forslaget innebærer forbedringer.

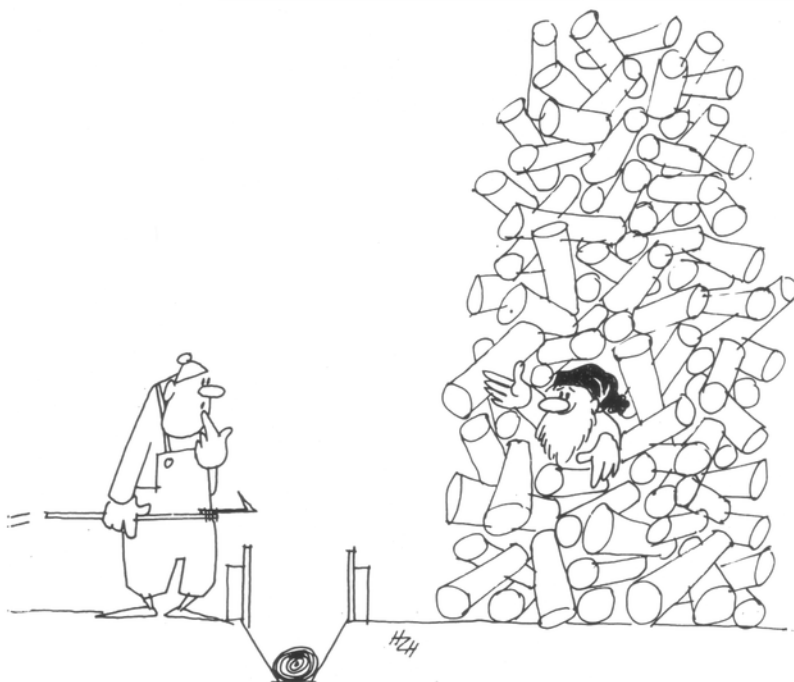
Vi gjør videre oppmerksom på at skjemaer til utfylling av forslagene kan avhentes i vakta eller hos komitéens medlemmer.

Sistnevnte bistår også med hjelp til formulering av forslagene.

Postkassen for innlevering av forslag som er opphengt i vakta blir fra 1963 tømt hver siste dag i måneden.

Med hilsen fra komitéen for innkommende forslag.

**R. Helland. E. Sakariassen.
P. L. Sch pp.**

STANSER DEMOKRATIET VED BEDRIFTSPORTEN?

Selv om demokratiet etter Churchill's oppfatning er den sletteste av alle styreformene når man unntar alle de andre, har det som politisk form seiret i hele den vestlige verden. Og det dreier seg ikke om en seier i mer formell forstand, et knepent flertall over et sterkt mindretall, men om en seier i menneskets sinn. Det overveiende antall mennesker i den vestlige verden føler seg som demokrater og vil gjerne være demokrater. Det hersker riktignok av og til megen uklarhet, sogar uenighet om hva det i praksis egentlig betyr å være demokrat, ha et demokratisk sinnelag, men demokratisk — jo, det vil de aller fleste gjerne være eller betegnes som.

DEMOKRATIETS IDE

er jo at man skal bety noe som person og man skal få være person, få forme sin skjebne gjennom daglige valg i frihet. Demokratiet er derfor et menneskets system. Mennesket i sentrum. Men hvor bærer det egentlig hen? En liten gutt sto en dag sammen med sin mor og ventet på å komme over gaten. Da strømmen av biler syntes å være endeløs, sa gutten til sin mor: blir det aldri menneskenes tur. Gutten ga uttrykk for noe stadig fler og fler synes å føle, at teknikk, system, effektivitetsjag og såkalt storpolitikk er i ferd med å henvise det stakkars menneske til en plass i periferien, en tilskuerplass rundt verdensbegivenhetenes arena, som passiv bivaer til et menneskehetens og medmenneskelighetens drama, det store Ragnarokk. Mennesket som

tilskuer til kreftenes spill med mennesket og mot mennesket i utviklingens og nødvendighetens navn. — Bombeprovne fortsetter trass i at millioner av mennesker verden over retter fortvilede henstillinger til en håndfull politikere om å stanse for menneskenes skyld. Maktsyke mennesker kamouflerer sine motiver ved å henvise til at det som gjøres det gjøres for menneskenes skyld.

AV DIREKTØR
SVERRE WALTER
ROSTOFT

Vi svimeslås av klisjéer og slagord. Jo det skjer så meget i den verden, i vår verden som jo skulle være en menneskenes verden, hvor enhver innsats jo skulle ha som sitt endelige mål å gjøre denne verden bedre for menneskenes skyld. Hensikten med vårt daglige strev skulle jo være å gjøre menneskets korte vandring mellom vuggen og graven til en innholdsrik, meningsfylt og lykkelig reise.

MEN TILBAKE

til temaet, til demokratiet. I forholdet mellom de ansatte og bedriften har demokratiseringsprosessen allerede gitt betydelige resultater. De ansatte har i dag en vesentlig medbestemmelsesrett over sine lønns- og arbeidsvilkår gjennom sine organisasjoner. Samfunnet har gjennom lover og bestemmelser løst en serie spørsmål i forholdet mellom bedrift og ansatt. Jeg nevner i fleng arbeidervernloven, ferieloven, trygdelen, sunnhet- og ordensregler, regler for forebyggelse av ulykker, lærlingeloven o.s.v. Vi har fått bestemmelser om tillitsmenn, om produksjonsutvalg, om rasjonalisering og tidsstudier m. m., avtaler som tar sikte på medbestemmelse og beskyttelse. Man kan ikke skalte og valte med bedriften og de ansatte etter for-godtbefinnende. Og denne sikringen av de ansatte, denne demokratisering av forholdet er ikke lenger noe lederne føler seg presset til. De aller fleste ledere er overbevist om at det her dreier seg om nødvendige tiltak, en demokratiets konsekvens.

De fleste betrakter seg som forvaltere av et maskineri i det hele samfunns interesse. Det betyr selvsagt ikke at forholdene er like gode i alle bedrifter og at samarbeidet går knirkefritt overalt og til enhver tid. Når forholdene er dårligere i noen bedrifter enn i andre kan årsaken både være lederen og de ansatte. Jeg vet nok at lederen som oftest blir skyteskiven, men ofte er det uberettiget, tror jeg.

DENNE MEGET RASKE

oversikt over forholdene i dag forteller at demokratiet på mange måter allerede har passet bedriftsporten. I den gode bedrift eksisterer både medbestemmelse og medinnflytelse som person. Spørsmålet som reiser seg blir da om man kan komme lenger og hvorfor man bør komme lenger. Diskusjonen omkring bedriftsdemokratiet både ute og hjemme varsler nye fremstøt, forsøk på å nå lenger. Man synes åpenbart ikke å være fornøyd med de demokratiseringsresultater innenfor bedriftsporten som man er nådd frem til. Målet synes, riktignok uklar, å være på en eller annen måte å gjøre den ansatte til medarbeidsgiver, gjøre ham reelt delaktig i bedriftens problemer og problemets løsning. Det industrielle demokrati menes å være en organisering av bedriftslivet som sikrer de ansatte institusjoner innflytelse på ledelsen av bedriftene.

Når kravene om en ytterligere demokratisering på dette felt fremdeles er noe uklare og upresise i sin form har nok det mange årsaker. Det kan vel henge sammen med at mange av de idéer og forestillinger som man mener ligger bak både er uklare og lite gjennomtenkte, at de kanskje når alt kommer til alt mer bygger på behov som eksisterte for en generasjon siden enn på faktiske behov i dag.

MER OFFISIELT

følger argumentasjonen for det industrielle demokrati to hovedlinjer. Det hevdes for det første at det politiske demokrati ikke er og ikke kan bli noe virkelig demokrati så lenge kapitalen, som det heter, er samlet på få hender og gjennom presse, organisasjoner og på annen

— Du tar feil, hvis du tror at lønns-tillegget er av en slik størrelsesorden. —

skummel måte kan øve påtrykk på opinionen, skjult eller åpenlyst. Det hevdes til stadighet at kapitalen fremdeles har altfor store muligheter til å skalte og valte med samfunnets produktive ressurser.

Den annen argumentasjonslinje trakk vår statsminister Einar Gerhardsen opp da han for en tid siden uttalte, at bak medbestemmel-skravet ligger ønsket om at man innen bedriftene utnytter alt det av menneskelig erfaring, teknisk innsikt og skapertrang man har for å sikre de beste resultater. Og videre: den enkelte arbeidstaker skal ikke ha følelsen av å være brikke i et maskineri, men kunne føle seg som et levende og tenkende menneske som betyr noe på den arbeidsplass han gjør sin innsats. Den siste delen av statsministerens argumentasjon peker utvilsomt på noe meget vesentlig selv om det vel neppe har

noen egentlig tilknytning til temaet medbestemmelsesretten. Det han har i tankene er vel makten og kraften i den tekniske kultur slik den synes å utvikle seg under atomkraftens taktstokk. Trusselen fra Maskinens Molokk er reell nok. Det industrialiserte samfunn har et Janus-ansikt. Det ene er fullt av løfter om stadig høyere levestandard, om større fritid o.s.v. Det annet presenterer prisen, det lille menneske må effektiviseres, rasjonaliseres og avpersonaliseres. Jeg tror imidlertid ikke prisen blir så stor bare det enkelte menneske forsøker å bevare og styrke den indre frihet, friheten overfor det ytre vilkår.

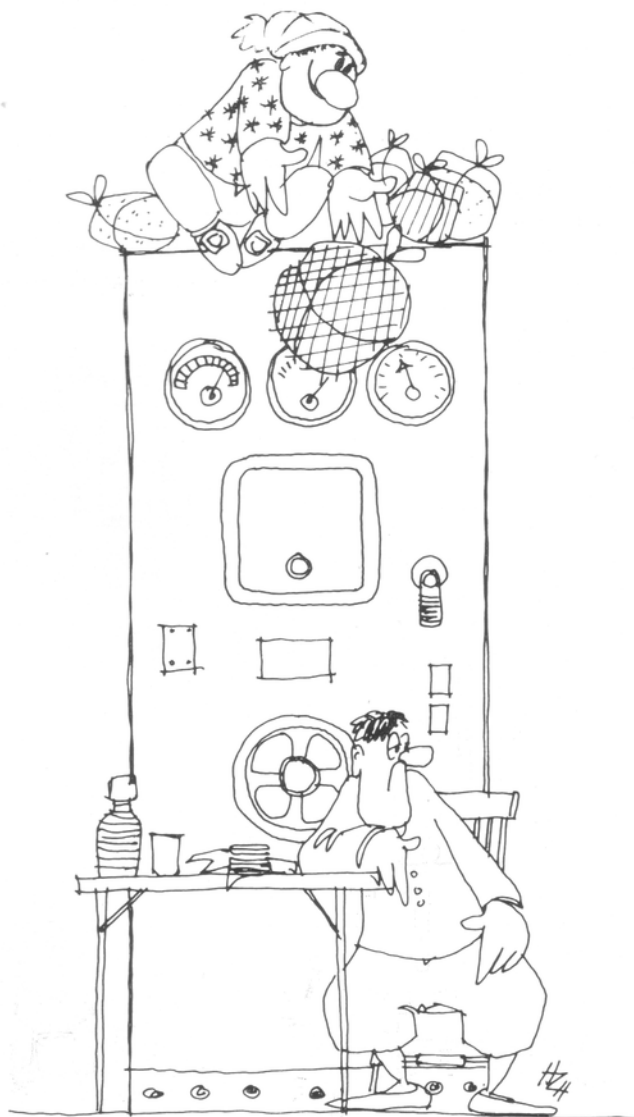
MEDBESTEMMELSESKRAVET, det industrielle demokrati, er ikke av helt ny dato. I 1919 tok arbeiderbevegelsen avstand fra arbeidernes representasjon i bedriftens styrer ut fra den betraktning at den privat-

kapitalistiske bedrift har til hensikt å skaffe profitt til eierne på forbrukernes bekostning. I bedriftsstyrene ville da arbeiderrepresentanten lett kunne bli medansvarlig for det system han prinsipielt bekjemper.

I 1938 var oppfatningen stort sett den samme. Det nye var kanskje at arbeiderbevegelsen med full kraft gikk inn for å øke de ansattes innflytelse i bedriftslivet for at disse skulle få en utvidet mulighet til å skaffe seg innsikt i bedriftens økonomiske stilling og drift. Men det skulle og måtte skje på en slik måte at representasjonen ikke førte til medansvar for den privatkapitalistiske driftsmetode. Konrad Nordahls tanke den gang var at arbeiderne ble representert ved en eller flere representanter i aksjeselskaper og andelsselskaper når disse hadde sine årlige generalforsamlinger. De burde ha talerett, men ikke delta i valg og votering.

I 1938 VAR DET

altså en medbestemmelsesrett uten ansvar så lenge samfunnet var privatkapitalistisk i sin struktur. I dag synes oppfatningen å være en helt annen. På LO-kongressen i vår holdt en av topplederne i LO, sekretær Alf Andersen, et foredrag hvor han meget inngående behandlet arbeidernes krav på medbestemmelsesrett i bedriftenes ledelse, under tittelen «Det industrielle demokrati». Etter å ha behandlet den forskyvning som har funnet sted i det politiske syn på spørsmålet om medbestemmelsesrett innen Arbeiderpartiet og LO fra sosialistisk maktovertagelse, til en samfunnsmessig kontroll over de viktigste økonomiske kommandostillinger i samfunnsøkonomien, kommer han inn på avtalen om produksjonsutvalg. Disse mente han hadde hatt liten betydning. I sitt foredrag gjengir han så et meget interessant avsnitt i innstillingen fra Arbeiderpartiets sosialiseringskomité vedr. medbestemmelsesretten. Jeg siterer: «Det finnes ingen patentmedisin som i en håndvending kan skape et levende demokrati i arbeidslivet. Noe kan vi nå gjennom lovveien, noe må komme med i det alminnelige avtaleverk mellom de faglige interesserte organisasjoner og noe må fremmes gjennom miljø-politiske tiltak og gjennom opplysning og skolering. Vi må i alle fall gardere oss mot den illusjon at et åpent, tillitsfullt og demokratisk samarbeid bare kan

Nei takk — ikke mer for meg — det er jeg som kjøver.

oppnåes gjennom lovregler og påbud. I dypere forstand må det gro seg inn i miljøet ved dreiebenken, ved kontorpulten og direksjonsbordet og således bli en del av det naturlige hverdagslivet.»

FOREDRAGSHOLDEREN

slutter seg til dette og peker på den uklarhet som nu rår omkring spørsmålene og sier: «Vi bør i alle tilfelle være forsiktige med å gjøre forpliktende vedtak før vi er klar over hva vi egentlig mener, hva vi ønsker, og på hvilken måte vi ønsker det gjennomført.» Videre beklages den mangel på erfaring man har om styre-representasjon i bedrifter og det nevnes uttrykkelig at: «Vi har bl. a. ingen erfaring for den kooperative sektor, hvor vi burde ha det.»

Og foredraget slutter med: «Derfor understreker også Sekretariatet at først bør vi utbygge det industrielle demokrati innen den offentlige og kooperative sektor for å vinne erfaring overfor den private sektor.» Det man må kunne slå fast etter de siterte betraktninger og uttalelser er at man på den ene side ikke synes å være fornøyd med den fremgang demokratiet har hatt innenfor bedriftsporten og på den annen side at man er mer uklar enn noensinne om veien fremover. Når det hersker så megen uklarhet og usikkerhet omkring medbestemmesrett, bedriftsdemokrati, industrielt demokrati eller hva man nu måtte ønske å kalle det, skyldes det sikkert ny erfaring, en dypere forståelse av at dette er et så alvorlig problem at det er livsfarlig å forsøke å løse det ved gamle paroler, forældede forestillinger og ønsker om å slå politisk mynt på det. Jeg kan også tenke meg at mange etter hvert er blitt klar over at vi langt, langt på vei har et industrielt demo-

krati og at utviklingen av demokratiske innstillinger innen bedriftslivet er kommet meget langt allerede.

NÅR MAN TALER

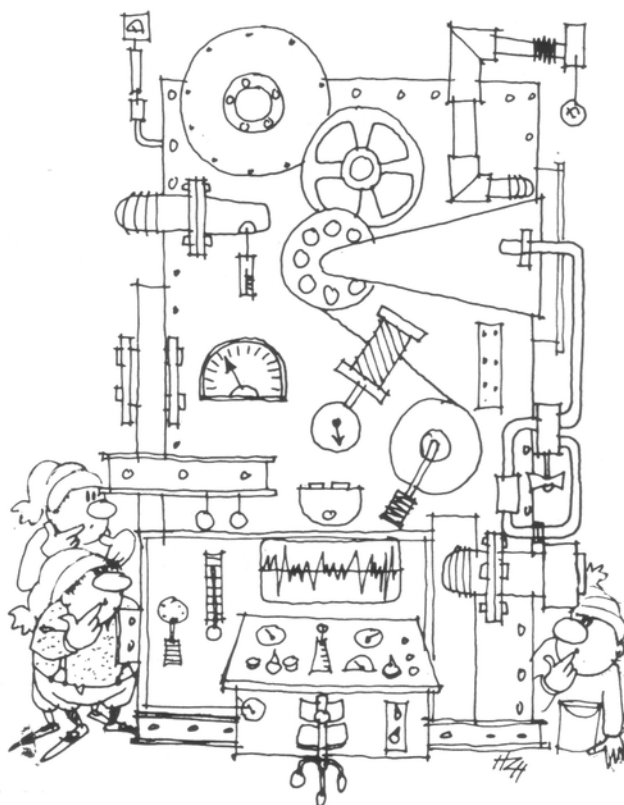
om demokrati og bedrift er det en del sannheter man bør være klar over. Før det første er det galt å oppfatte den moderne bedrift som et samfunn med en regjering med autoritet over sine innbyggere, slik man av og til gjør i diskusjonen omkring medbestemmesretten. Det er galt fordi bedriftens viktigste og eneste funksjon er å produsere de varer samfunnet trenger, ikke å regjere over mennesker. Bedriftens økonomiske funksjon er dens eksistensberettigelse. I sosiologisk forstand er den selvsagt et samfunn eller en gruppe, men bare så lenge den oppfyller sitt økonomiske ansvar.

Bedriftsledelsens første plikt er derfor å sørge for høy produktivitet og fortjeneste. De ansattes velferd må komme i annen rekke uansett hvor viktig og nødvendig den er. De ansatte i en bedrift er ikke innbyggere for hvis fordel institusjonen eksisterer. De er en gruppe som har krav å gjøre gjeldende overfor bedriften, og en meget betydningsfull gruppe, men ikke mer betydelig enn andre grupper f. eks. forbruker-

ne. Alle ansatte i alle bedrifter er jo også forbrukere. Vi har bedrifter for å dekke materielle behov i samfunnet. Bedriften eksisterer hverken først eller sist for næringsdrivende eller ansatte, men for å tilfredsstille materielle behov. Industriens oppgave går ut på å tjene folkets materielle eksistens i aller videste forstand. Industrien produserer materialisme, det er dens vesen, det er det den skal. En bedrift er ikke en mer eller mindre tilfeldig forsamling av mennesker kommet sammen for å utøve demokratiske rettigheter, men mennesker ansatt for å løse helt bestemte oppgaver. Under utførelsen av denne sin oppgave må bedriften anvende et bestemt kommandosystem, over- og underordnede med klare bestemmelser om hvem som skal gjøre hva og hvem som skal ha det avgjørende ord og da også det endelige ansvar. Videre må bedriften tilstrebe effektivitet. Det er ikke bare en nødvendighet, det er en plikt. Den må gå med fortjeneste fordi fortjenesten for bedriften er en nødvendig forutsetning.

LEDELSEN SKAL

være demokratisk, men det må være ledelse. Ledelsen må lede og sette hensynet til bedriften foran andre hensyn uansett hvem som eier bedriften, uansett hvordan ledelsen er

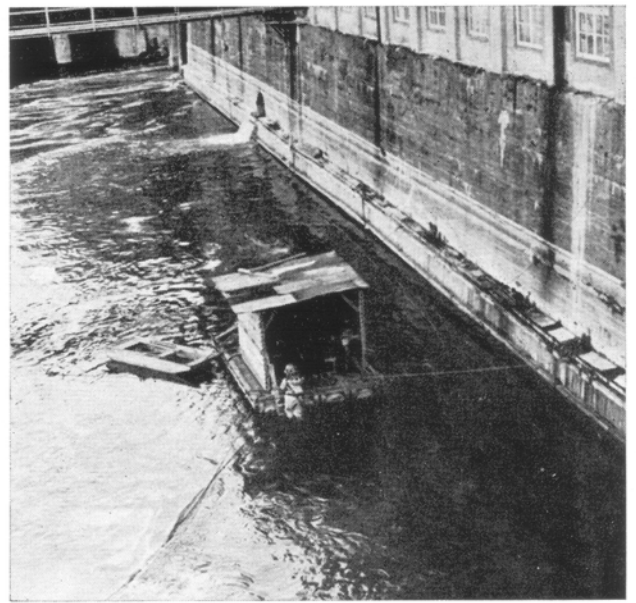
sammensatt eller utvalgt. Ledelsen har nemlig en objektiv funksjon som f. eks. får arbeiderne i nasjonaliserte industrier til skuffet å klage over at den nye ledelse er akkurat som den gamle. I prinsippet må den være det. Hvis det jeg nu har sagt om funksjon og ledelse er riktig blir det på sett og vis et underordnet spørsmål hvem som eier bedriften eller aksjene i bedriften. At de ansatte, staten, kommunen, private eller en kombinasjon av disse, eier aksjene, vil ikke kunne endre bedriftens primærfunksjon, nemlig produksjon så effektivt og rimelig som mulig. Det vil heller ikke kunne influere på bedriftens behov for ledelse på ledelsens egne premisser.

Når det gjelder de ansattes lønns- og arbeidsvilkår vil en medrepresentasjon i ledelsen aldri kunne erstatte den medbestemmelsesrett de i dag faktisk har gjennom sine organisasjoner. De kan heller ikke bidra til noen vesentlig større medbestemmelsesrett over lønns- og arbeidsvilkårene enn de allerede har. Jeg tror det er uhyre viktig å være klar over nettopp dette.

I DET OVERVEIENDE ANTALL industribedrifter er eierne et større eller mindre antall aksjonærer. Noen bedrifter har mange små og få store aksjonærer, andre har få og store, og enkelte domineres helt av en enkeltaksjonær. Det overveiende antall aksjonærer er vel småaksjonærer og de har langt mindre føling med den bedrift de er deleier i enn bedriftens ansatte. De har heller ingen innflytelse på bedriftens ledelse. Det er bare storaksjonæren som har det. De fleste aksjonærers forbindelse med sin bedrift, hvor de altså er medeiere, er bedriftens årlige regn-

Han går stadig i vannet

I og med at han stadig går i vannet fører dykkeren en ytterst fuktig tilværelse — uten at det ligger noe odiøst i det. Her er dykkeren som holdt til på Hunsfos for en tid siden, i ferd med å entre sitt rette element. Han undersøker bokstavelig talt sakene til bunns. Så får en bare håpe at han ikke føler seg dukket, — men i høy grad oven vanne — når han har seg og sitt på det tørre igjen.

skap, beretning og generalforsamling hvis de da har råd til å reise til den eller ta seg fri. Det som interesserer, blir det utbytte bedriften betaler, lønnen for kapitalinnsatsen. Å hindre at denne blir urimelig sørger da samfunnet for gjennom dertil egnede bestemmelser.

Jeg tror man kjører seg fullstendig fast hvis man argumenterer for det såkalte bedriftsdemokrati ut fra parallellen med samfunnet. Følelsesmessig har det vel sterk appell å kunne hevde at folket som i et demokrati er medborgere med medbestemmelsesrett i bedriftslivet skal være medarbeidsgivere med medbestemmelsesrett. Jeg tror imidlertid at man ad den vei kjører seg fast. Arbeiderpartiet og LO's noe endrede holdning tyder vel også på at de er inne på det samme.

PERSONLIG TROR JEG

løsningen av problemet demokrati og bedrift ligger i medarbeiderskap og ikke medarbeidsgiverskap. Her er mye gjort, mer kan gjøres og mer må gjøres. Retten til å realisere seg selv og sine evner i skapende arbeide, retten til å bli tatt hensyn til, retten til å gjøre sin innflytelse og gode vilje gjeldende er grunnfestet i vår kultur. Og selv om fristelsen for bedriftsledelsen skulle være stor i harde konkurransetider til å falle for den illusjon, at det autoritære med direktiver fra de få og lydighet fra de mange er

det mest pålitelige og organisatoriske prinsipp for å gjøre en bedrift sterk og produktiv, vil det stå i primær konflikt med våre idealer og resultere i kronisk friksjon og spenning. Men det er dessuten en voksende forståelse for det faktum at bedrifter som utvikler et reelt medarbeiderskap frigjør krefter og ressurser hos sine ansatte som gjør bedriftene sterkere og mer livsdugelige enn autoritært ledede firmaer.

Folkestyrets grunnidéer er vel egentlig medansvar, medinnflytelse og likeverdighet. Hvis arbeidslivet ikke makter å inkludere disse idéer i den daglige rytme vil det skade både folkestyret og bedriftslivet. Samarbeid basert på medansvar og medinnflytelse frigjør betydelige krefter samtidig som det skaper et mer menneskelig miljø.

HVORDAN SKAL SÅ

dette samarbeid innen bedriften legges an.

Meget er jo, som tidligere nevnt, allerede gjort gjennom tariff- og arbeidsavtaler mellom arbeidslivets organisasjoner. De hjelpemidler vi der har fått, særlig tillitsmannsutvalget og produksjonsutvalget, er nærmest tomme kar. Det kommer an på hva de fylles med. Den viktigste ingrediens tror jeg er informasjon, orientering i så stor en grad som overhodet mulig. Gjennom klubbstyret, produksjonsutvalget, bedriftsavis og eventuelle andre organer bør bedriftsledelsen gi de ansatte prakt-

Siden det er brutt ut brann i bygningen skal jeg forsøke å fatte meg i korthet.

isk talt like omfattende informasjoner som bedriftens styre. De ansatte bør være så godt orientert om det som skjer, om det som forestår, om planer, utsikter, økonomi o.s.v. at de kan fortelle andre om det, svare på eventuelle spørsmål som de måtte bli stillet. De ansatte bør ikke bare få regnskap og beretning, men også ledelsens forklaringer og kommentarer. Nye investeringer eller produksjonsplaner bør ikke bare legges frem til orientering, men med anmodning om uttalelser. Råd og vink fra de ansatte er for det første nyttig for bedriften, for det annet gir det den ansatte følelsen av å bety noe og for det tredje er det en forutsetning for å tale med ham om medansvar. Alle kort må legges på bordet, både de gode og de dårlige. Går bedriften godt, skal det sies og det skal forklares hvorfor. Går den dårlig, må det også frem.

DE ANSATTE

bør få møte bedriftens styre direkte minst en gang om året. Derigjennom vil de ansatte kunne fortelle styret om hvordan bedriften etter deres mening drives og ledes. Styret for bedriften vil da kunne få et bedre bilde av bedriften enn om det som hittil bare orienteres av bedriftsledelsen.

Den svenske landsorganisasjon har etter grundig gjennomtenkning av spørsmålet om medbestemmelsesrett såvidt jeg vet, kommet til at den bør innskrenke seg til en rett for de ansatte til å uttale seg ved ansettelse av toppledelse. Bakgrunnen er vel den betraktning at lederne har enorm betydning for bedriften, de ansatte og samfunnet, og det bør derfor ved ansettelsen bare tas hensyn til kvalifikasjoner. Frykten for at eierne tar personlige og bekjentskapsmessige hensyn spøker. Frykten er vel også til en viss grad begrunnet.

DET KAN TALES

i timevis om hvordan et samarbeid bør praktiseres, om trivselsfremmende tiltak, om tillit o.s.v. Det som imidlertid til syvende og sist er det avgjørende er at det virkelig samarbeides og at hver av de samarbeidende parter oppfører seg anstendig. Den bedrift dette kan sies om, praktiserer i virkeligheten demokratiet innenfor bedriftsporten.

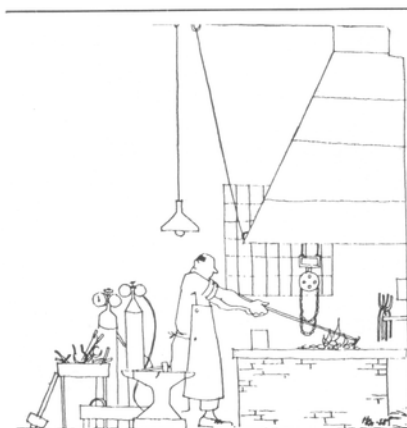
Knut Ragnvald Mjaaland ville føle seg som en spansk caballero

— HVIS HAN SLAPP TIL I „KVITT ELLER DOBBELT“ MED DEN SPANSKE BORGERKRIG SOM SPESIALTEMA

Ryktet går foran. Og det vil vite at Knut Ragnvald Mjaaland på Mos- eidmoen har til hensikt å forsøke seg i fjernsyn. Det gjelder selvsagt programposten alle er opptatt av: «Kvitt eller dobbelt». Og hvem går vel av veien for å tjene 10,000 kr. på en lettvinnt måte. Men til det trenges viten og kunnen på et spesialfelt. Og et slikt har altså Mjaaland. Han vil gjerne prøve seg på noe så spesielt som den spanske borgerkrig.

— Jeg har meldt meg på, men har foreløpig ingen ting hørt, og nå lakker og lir det med disse programmene, så sjansen for at jeg skal få slippe til, er vel heller liten, mener Mjaaland selv. — Men moro skulle det være.

Fagkomitéen skal ta standpunkt til om jeg skal få delta. Jeg regner historie som mitt spesialfag, men jeg er også interessert i krigshistorie til tross for at jeg er en fredelig mann. Jeg har lett for å huske navn og årstall. Den spanske borgerkrig føler jeg meg vel bevandret i. Men det spørs om jeg ikke blir en caballero — den ynkelige ridder — hvis jeg skal stå til rette for Gunnar Hårberg. Vel, vi får se. I tilfelle kommer jeg vel til å skride til verket, blek, men fattet. Litt moro skal en jo ha her i livet, ler Mjaaland.

Planer for vintersesongen

En ny skisesong står for døren, og mange harde og morsomme arrangementer skal det bli i kommende sesong både i hoppbakken og i langrenns-sporet. Hunsfos har mye å forsvare her, så det gjelder å henge i som aldri før. Foruten våre vanlige Hunsfosmesterskap blir det kretsmesterskap og endel andre arrangementer for våre gutter.

Vi får besøk av våre idrettsvenner fra Tangen Verft, Kragerø. Dette vil bli et hyggelig og spennende arrangement med konkurranse både i langrenn og hopp på samme dagen.

Sekretæren holder på å korrespondere om deltagelse i den årlige skifesten på Østlandet som Akers Mek. Verksted står som arrangør for. Dette er skistafett med deltagelse fra hele landet med opptil 200 deltagere. Vi har på Hunsfos en meget sterk langrennstropp, så vi er aldri i tvil om at våre gutter vil hevde seg godt selv i slikt selskap. Vi håper derfor at det vil ordne seg.

Dessuten er Hunsfos B.I.L. både kjent og fryktet fra de gode resultatene fra tidligere «Jordalstafetter», så vi har en oppgave i å forsvare Hunsfos' ry og rang også i skisporet.

Vi håper det skal bli slik at vi får anledning til å sende en tropp til Akers skistafett, og vi er ikke i tvil om at våre gutter skal løfte Hunsfos-navnet ennå høyere.

BG.

Svar på 20 spørsmål

Fra side 15.

- 1) Nei.
- 2) Rex (konge).
- 3) Fem: Eidsivating, Agder, Gulatings, Frostating, Hålogaland.
- 4) Hjerkin (1017 m. o. h.)
- 5) Nei.
- 6) Norges Ingeniør- og Teknikerorganisasjon.
- 7) Ca. 800,000.
- 8) Muonio-Tornaelv — 570 km.
- 9) Skagen.
- 10) 729 km.
- 11) Furu.
- 12) Christian Magnus Falsen.
- 13) Mjølner.
- 14) Anna.
- 15) Romersk hevingudinne, nå rasende kvinne.
- 16) Samovar.
- 17) Gul.

HUMOR I FORFALL

Humor er — slik er jeg kommet til å føle det — et uttrykk for det skrikende misforhold mellom den menneskelige streben og den menneskelige formåen, holdt i lattervekkende vendinger.

Går man ut fra denne definisjon, er det innlysende hvorfor humoren, når den rettes mot samfunnsforhold, pleier å etterlate en ram smak hos dem

- 18) Gjenfødelse.
- 19) Det kaspiske hav.
- 20) Ekvator.

som er satt til å utøve myndighet over oss. Når de styrende ler, kan de styrende ikke frigjøre seg for en usikker fornemmelse av at det kunne være dem man lo av. Makt er i grunnen i seg selv latterlig — og de som hersker, er bare unntagelsesvis begavet med dypere erkjennelse av humorens vesen. Var de nemlig det, ville de ikke være blitt mektige. .. Den eneste vittighet Mussolini har sagt — opptegnet av hans svigersønn og utenriksminister, grev Ciano — ble fremsatt i anledning av Neville Chamberlains død.

Så vidt man vet, spøkte hverken Hitler eller Stalin, like lite som de gouterte spøk fra annen side, selv om der Führer av og til kunne nyte imitasjoner.

I totalitære samfunn er humoren i virkeligheten avskaffet: den finnes bare som en slags undergrunns- eller motstandsbevegelse. «Krokodil» — det offisielle sovjet-russiske humoristiske tidsskrift — er så gorr kjedelig at det formelig er pinlig. I sammenligning får det London «Times» eller «New York Times» til å se ut som en dreiebok til en Marx Brothers-film. Humoren er i virkeligheten en av frihetens ytringsformer og kan overhodet ikke trives uten frihet. Av natur er humoren anarkistisk. Den forutsetter, selv når den ikke uttrykker det, kritikk av bestående tilstander, av gjeldende trossetninger og av embeders forvaltere. Dronning Victorias berømte ytring: «Vi morer oss ikke» var meget betegnende for den hovmodige gamle dame. — Absolutt makt betyr absolutt høytidelighet, og i hvilken grad et samfunn er fritt — og altså sivilisert — kan måles ved i hvilken grad det tåler det latterliggjørende.

.. Jeg har i den senere tid fått en fornemmelse av at såvel i USA som i England er grensene for det livsområde som

Forts. neste side.

GODE RÅD

NÅR DET GJELDER Å FREMSKYNDE
HJERTEINFARKT OG SKAFFE SEG MAGESÅR

1. Gå på kontoret om kveldene, også lørdager, søndager og helligdager.
2. Ta arbeidet med deg hjem de kvelder du ikke er på kontoret. På den måten har du mulighet for å gjenoppfriske dagens bekymringer og besvær.
3. Si alltid ja til alle oppdrag.
4. Si ja til alle innbydelser til møter, komitéer, banketter osv.
5. Innta aldri et måltid i ro og mak. Gjør det slik at du kan ha en konferanse mens du spiser.
6. Betrakt fiske, jakt, golf, seilturer osv. som et sløseri med tid og penger.
7. Ta ikke ut den fritid og ferie som du egentlig har rett til. Prøv ikke på å unngå jag og mas.
8. Del aldri ansvaret med noen, bær hele byrden selv. Ta gjerne på deg ekstra ansvar.
9. Krever arbeidet reiser, sørg da for at du kan arbeide om dagen og reise om natten.
10. Unngå aldri en diskusjon. Gi deg i kast med alt.

IDRETT

I GAMLE DAGER

I dag tar vi for oss «Sørlandsrennet 1922».

Som det fremgår av premielistene er der deltakere fra hele kretsen og vi håper at mange av innflytterne i Vennesla vil kjenne igjen flere av deltakerne fra sine hjemsteder.

Det var «Oddersjaa» som tok på seg arrangementet av rennet.

I 30 km rendet fikk disse præmie:

1. pr. Kristian Nesbu, Herefos
2. « Anders Rosaasen, do.
3. « Martin Thorkildsen, Vennesla
4. « Trygve Langemyr, Oddersjaa
5. « Hans Nilsen, Vennesla
6. « Aanund Jortveit, Oddersjaa
7. « Bernt Balchen, do.

Præmielisten forøvrig blev:

Kl. I Over 32 aar. 11 delt.

1. pr. Knut Fiane, Vigmostad
2. « Nic Prebensen, Songe
3. « Johs. Henriksen, Arendal
4. « S. Syvertsen, do.

Kl. II A over 20 aar. 10 delt.

1. pr. Bjarne Hangeland, Oddersjaa
2. « Jørgen Sunde, do.
3. « Kristian Nesbu, Herefos
4. « Lars Holthe, Gjerstad

Kl. II B over 20 aar. 19 delt.

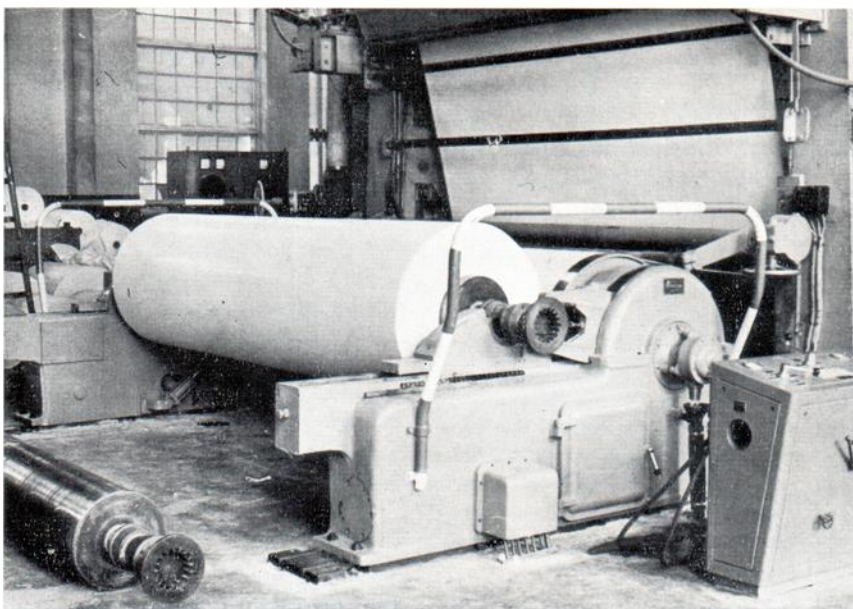
1. pr. Rolf Krüger, Oddersjaa
2. « John Solaas, Øyslebø
3. « Trygve Langemyr, Oddersjaa
4. « Hans Nilsen, Vennesla
5. « A. Strømmen, Songe
6. « A. Rosaasen, Herefos

Kl. III 18—20 aar. 17 delt.

1. pr. T. Taraldsen, Songe
2. « A. Gautestad, Evje
3. « M. Thorkildsen, Vennesla
4. « Olav Neset, do.

det er tillatt å gjøre narr av, blitt stadig snevrere, og at det er begynt å bli en farlig tilbøyelighet til at vi tar oss selv overdrevent høytidelig. Uærbødighet er gått av mote, og hvis en klovn eller satiriker skal fortsette å virke i sitt kall, må han holde godt øye med sine ofre, så de ikke rynker brynene for sterkt.

(Malcolm Muggeridge, fhv. redaktør av «Punch»)

Nå har også PM 6 fått Pope-oppruller i stedet for den tidligere elektrovikler. Opprulleren som sees her, ble montert under siste stopp. Dermed er PM 3 den eneste papirmaskin på Hunsfos som ikke har Pope-oppruller.

SMÅ SMIL

— Elskede, hvis vi gifter oss blir jeg tatt opp som kompanjong i din fars firma da?

— Det tror jeg sikkert, Georg.

— Og din mor gir oss vel en bil i bryllupsgave?

— Jeg antar det.

— Elskede, vil du ha meg?

— Nei, det vil jeg ikke, Georg.

5. « Karl Jakobsen, do.

6. « Thorvald Strandberg, do.

Kl. IV 16—18 aar. 9 delt.

1. pr. Henry Jernqvist, Arendal

« Stener Henchien, Lillesand

3. « John Kile, Vennesla

4. « Sverre Andersen, Oddersjaa

Ekstrapræmie for stiligste hopper i de kombinerte klasser Lars Holthe, Gjerstad. Songe skiklubs pr. til stiligste hopper i Vest-Agder Aa. Jortveit. Oddersjaa's pr. til stiligste hopper i de to yngste klasser V. Moe. Chr.sands Tidendes pokal til bedste komb. løper i Vest-Agder Bj. Hangeland og Sunde.

Bedste langrenneren Kr. Nesbu fikk Oddersjaamedlemmers gavepræmie. Vest-Agder skikreds fikk Skiforbundets vandrepokal ved Bj. Hangeland, Sunde og Jortveit.

G. S.

Amerikanske studenter har det med å sette nye og merkelige rekorder. Nå har 40 unge Minervadøtre og -sønner ved San José-colleget hatt verdens lengste telefonsamtale. De løste hverandre av døgnnet rundt og klarte å holde «samtalen» gående i 504 timer!

*

En liten pike sto en dag og betraktet en hest og vogn mens kjørerer var inne i en forretning med varer. Da han kom ut igjen, sa hun:

— Nå greier du ikke å få hesten til å gå.

— Hvorfor ikke?

— Nei, for all bensinen rant ut av den mens du var inne.

*

— Nå må De virkelig få gjort noe med dette huset, klaget leieboeren. — Hele kjelleren står full av vann.

— Full av vann? sa huseieren. — De sier ikke det? Da må jeg dessverre legge på leien 50 kr. i måneden. Det er ikke mang hus som har svømmebasseng i kjelleren.

*

Elektroteknikere fra hele Norden har vært samlet til kongress i Umeå. Da man annen dag satt ved festmiddagen, gikk plutselig lyset og det ble — tross ekspertforsamlingen — borte i en halvtime.

Tror De at jeg kaster meg i armene på den første og beste?

Husk å holde orden på Hunsfosheimen

Og glem ikke å gjøre opp for deg

Selvbetjeningskaféen på Hunsfosheimen går med underskudd. Og det skyldes sannsynligvis at ikke alle gjør opp for varer de forsyner seg med, sier en vred formann i styret for heimen, Arne Larsen til bedriftsavisen. — Det er vanskelig å føre kontroll med dette, men jeg synes nok det kan sies uten omsvøp at enkelte tydeligvis ikke viser den rette respekt for lover og regler. — Folk er også skjodesløse med tomflasker. Vi må betale 30 øre i pant for hver flaske, og når folk da tar med seg øl og brus ut på tur og kaster tomflaskene etterpå, så er det klart at det må bli manko. Det er ennå ikke hendt at alt tomgodset er brakt tilbake, så vi mangler mangfoldige flasker.

Besøket i sommer har vært over all forventning, og vi er glad for den nye hjelpen vi har fått der oppe. Fru Landsverk gjør et ypperlig arbeid og holder det pent og rent. Når det er slik, bør de som leier rommene sørge for at det er i samme gode orden, når de forlater stedet. Men det er det dessverre ikke alltid. På kort tid har vi fått fire klager på folk som har forlatt rommene i ustand. Fru Landsverk får 5 kr. for hvert slikt rom hun må ta. Disse pengene krever vi igjen av de som forlater rommene i uorden. Men det er selvsagt både et tungvint og uholdbart system. Vi overveier der-

„Småvigan“ er blitt et populært feriested

Vanskelig å få kjøpt et høvelig sted ved sjøen — Fra halvårsmøtet i Hunsfos Arbeiderforening

Hunsfos Arbeiderforening holdt halvårsmøte 31. oktober ledet av formannen, Salve Aas. — Av beretningen som ble opplest og enstemmig vedtatt, gikk det fram at det var holdt en rekke møter i de forskjellige avdelinger, samt 8 styremøter. Til dette kommer så alle forhandlingsmøtene og kontaktmøtene. Medlemstallet viser stadig stigning. Det er nå faktisk ingen som står utenom fellesskapet.

Studiearbeidet i sommerhalvåret viser som vanlig i denne årstid, liten aktivitet, men enkelte har likevel deltatt på forskjellige kurser, såsom en ukes kurs for fagorganiserte som ble holdt på Hunsfosheimen og et helgekurs av fagorganiserte kvinner på Brekkestø, likeledes avslutningen på 8 T.W.I.-kurs i Velferden. I alt har det deltatt 15 medlemmer i disse kursene i sommer.

Feriestedet ved sjøen har også skaffet mye arbeid. Det er undersøkt både i øst og vest, men ennå er det ikke kommet så langt at foreningen har kjøpt noe grunn. Det viser seg å være vanskelig å få et høvelig sted.

«Småvigan» som vi har på leiekontrakt, har vært mye benyttet til tross for den dårlige sommeren. — Stedet er blitt populært. Det viser at der er interesse og dermed også et stort behov for et feriested ved sjøen.

Det er utført mye dugnadsarbeid der ute. Styret vil rette en spesiell takk til de som har stått for det arbeidet. Det er jo i første rekke styret for «Småvigan» som vi skylder denne takk.

Der ble eller behandlet en rekke saker på møtet. En rekke skriv ble referert og der ble bevilget pengebeløp til forskjellige organisasjoner. En del forslag som skulle sendes inn til landsmøtet 1963 ble behandlet og godkjent.

for sterkt å sette dem på svarteliste som ikke klarer å holde seg regler og bestemmelser etterrettelig.

Valg:

Valgkomitéens formann la fram forslag til valg av forskjellige tilitsmenn. Disse ble valgt:

Nestformann: Gustav Kile, gj.v.

Kasserer: Trygve Larsen, gj.v.

Styremedlemmer: Ottar Heisel, gj.v., Arne Storevold, ny.

Studieleder: Gunnar Strandberg.

Hunsfosheimen: Einar Viksnes, gj.v., Arne Larsen, ny, Unni Olsen, gj.v. — Varam.: Sverre Gundersen.

Valgkomité: Gerd Pedersen, ny, Elias Omdal, gj.v., Olav Veraas, ny.

Repr. til Norsk Folkehjelp: Arne Larsen, gj.v. — Varam.: Tellef Langevold, gj.v.

Produksjonsutvalg: For Cellulosen ble Knut Lunden valgt inn som medlem med Olav Omdal som varamann.

Ellers var det bare varamenn til produksjonsutvalget som skulle velges på dette møtet. Disse ble:

For Heiseldal: John Endresen.

For Arn. Beurling: Torbj. Jortveit.

For Einar Gundersen: Kåre Gaustad

For Sverre Thorsen: Johnny Hagen

For Gudm. Jortveit: O. T. Skomedal

For E. Grundetjern: Ludvig Holte

Der ble under møtet servert mat og kaffe og de mange frammøtte lot seg maten smake.

Der ble under møtet servert mat og kaffe og de mange frammøtte lot seg maten smake.

Der ble under møtet servert mat og kaffe og de mange frammøtte lot seg maten smake.

Der ble under møtet servert mat og kaffe og de mange frammøtte lot seg maten smake.

Der ble under møtet servert mat og kaffe og de mange frammøtte lot seg maten smake.

Der ble under møtet servert mat og kaffe og de mange frammøtte lot seg maten smake.

Ref.

— Det skal du ikke finne deg i. Gjør som jeg, forlang en langkost!

Avtale om dagpenger ved bedriftsskader

Mellom Hunsfos Arbeiderforening og Hunsfos Fabrikker er det inngått avtale om under nedennnevnte forutsetninger og betingelser å yte dagpenger til arbeidere ved fravær som skyldes bedriftsskader:

§ 1.

For utbetaling av dagpenger gjelder en karenstid på 3 dager.

§ 2.

Den skadede må straks søke lege for å begrense skadens omfang og varighet. Fravær som følge av skaden må legitimeres ved legeattest på samme måte som ved vanlig sykefravær. Det må fremgå av legens attest at fraværet skyldes skaden.

§ 3.

Dagpenger utredes ikke for skader inntruffet på vei til eller fra bedriften. Dette gjelder dog ikke dersom skaden er inntruffet under utførelse av arbeid i bedriftens tjeneste utenfor bedriftsområdet, eller på vei til eller fra en slik jobb.

Skader påført en arbeider som uten gyldig grunn forlater sin arbeidsplass eller utfører bedriften uvedkommende arbeid, det være seg med eller uten tillatelse, berettiger ikke til dagpenger.

§ 4.

Retten til dagpenger bortfaller likeledes ved skader påført med forsett eller under utviselse av grov uaktksomhet, herunder tilsidesettelse av sikkerhetsforskriftene eller unnlatelse av å bruke verneutstyret. Det samme gjelder dersom den skadede da skaden inntraff har vært under påvirkning av alkohol eller andre bedøvende midler.

§ 5.

Fravær som følge av skader som kan føres tilbake til sykdom, svekkelse eller skade vedkommende har pådradd seg i fritiden, eller som han led eller har lidd av ved ansettelsen ved Hunsfos Fabrikker berettiger ikke til dagpenger. Om opplysningsplikt hva dette angår vises til Arbeidsreglementet's § 3.

§ 6.

For medlemmer av Hunsfos Arbeiderforening er dagpengene fastsatt til kr. 10.— pr. virkedag for et

tidsrom av maksimum 2 år. For disse refunderer foreningen bedriften kr. 5.— pr. dag. Oppgjør skjer en gang pr. måned etter regning. Ikke-organiserte arbeidere får kr. 5.— i dagpenger, og disse utredes av bedriften.

§ 7.

Dagpenger etter denne avtale er ikke å betrakte som en del av tariffkomplekset, og er følgelig ikke underlagt regulering i overensstemmelse med revisjon av tariffavtalene.

§ 8.

Dersom det skulle komme istand avtale mellom hovedorganisasjonene, eller innført offentlige trygder, som hver for seg eller tilsammen pålegger utbetaling av dagpenger for bedriftsskader som er like store som eller større enn fastlagt ovenfor i § 6, skal nærværende avtale auto-

matisk falle bort. Hvis det på samme måte blir fastfattet lavere dagpenger enn bestemt i § 6 skal ytelsene etter nærværende avtale reduseres forholdsmessig.

§ 9.

Tvilstilfelle om hvorvidt skader berettiger til dagpenger etter nærværende avtale avgjøres i samråd mellom formannen i Hunsfos Arbeiderforening og bedriftens personalsjef etter konferanse med bedriftslegen.

§ 10.

Retten til dagpenger i henhold til nærværende avtale tilkommer ikke arbeidstagerne i den utstrekning de måtte oppbære full lønn under sykdom.

Vikeland, 1. november 1962.

For Hunsfos Arbeiderforening,

Salve Aas.

For Hunsfos Fabrikker,

Thv. Halvorsen.

Djevelens latter, kan jeg tenke meg, må lyde som når de starter en trehjuls varemotorsykel.

(Hasle).

LØSNING PÅ JULEKRYSSORD

1. H	2. E	3. L	4. L	5. I	6. G	7. D	8. A	9. G	10. E	11. R	12. S	13. A
14. E	15. R	16. E	17. S	18. R	19. E	20. G	21. A	22. T	23. T	24. A		
25. Y	26. T	27. R	28. E	29. J	30. U	31. M	32. N	33. A	34. R	35. A		
36. T	37. E	38. K	39. S	40. T	41. U	42. R	43. E	44. L	45. L	46. I	47. N	48. G
49. I	50. E	51. G	52. L	53. O	54. O	55. S	56. D	57. B	58. G	59. A		
60. D	61. S	62. L	63. E	64. A	65. U	66. E	67. R	68. N	69. D			
70. J	71. U	72. L	73. E	74. T	75. R	76. E	77. F	78. E	79. S	80. T	81. E	82. N
83. C	84. I	85. T	86. J	87. E	88. J	89. T	90. R	91. E	92. E			
93. R	94. E	95. T	96. T	97. J	98. P	99. S	100. E	101. S	102. K	103. E		
104. T	105. P	106. T	107. J	108. Y	109. J	110. L	111. F					
112. V	113. I	114. E	115. V	116. A	117. N	118. N	119. E	120. V	121. R	122. E	123. B	124. E
125. E	126. G	127. R	128. E	129. T	130. T	131. L	132. E	133. E	134. Y	135. Y		
136. I	137. O	138. D	139. C	140. S	141. Y	142. N	143. G	144. E	145. R			
146. T	147. N	148. T	149. M	150. O	151. N	152. S	153. I	154. L	155. D	156. E	157. R	